வெளியீடு—க௱௯

சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை

அரும்பொருள் விளக்கத்துடன்

குமரகுருபர சுவாமிகள்
அருளியது

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை

ஆங்கீரச ஆனி

•

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS,

:: PUBLISHING SOCIETY, ::

:: TINNEVELLY, LTD., ::

TINNEVELLY & MADRAS

July 1932

திருச்சிற்றம்பலம்

குமரகுருபரசுவாமிகள் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

பாண்டி நாட்டிலேயுள்ள ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே சைவ வேளாளர் குலத்திலே சண்முக சிகாமணிக் கவிராயரும் அவர் மனைவியார் சிவகாமியம்மையாரும் செய்த தவப்பயனாக நன்மகனார் ஒருவர் பிறந்தனர். அவர் ஐந்தாண்டளவும் பேசாதிருந்தமை கண்ட பெற்றோர் திருச்செந்தூர் சென்று முருகக்கடவுளை வழிபட, அப் பெருமான் அருளால் அம் மகனார் ஊமை நீங்கிச் சைவசித்தாந்த சாத்திர சாரமாய் விளங்கும் 'கந்தர்கலி வெண்பா என்னும் பாடலை அப் பெருமான்மீது தோத்திரமாக அருளிச்செய்தனர். முருகக்கடவுள் அவர் கனவிலே குமர வடிவங்கொண்டு 'நீ குருபரனாகுக' என்றருளியதால், அன்றுமுதலாக அவர் குமரகுருபரரென அழைக்கப் பட்டார்.

முருகக்கடவுள் ஆணைப்படிக் குமரகுருபரர் ஒருசமயம் வடதிசை செல்லும்போது 'மதுரை மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்' பாட, அக்காலத் தரசராகிய திருமலைநாயகர் மீனாக்ஷியம்மை யருளால் அதனைத் தெரிந்து அப்பிள்ளைத்தமிழை அம்பிகை சந்நிதியில் அரங்கேற்றுவித்தனர். அப் பிள்ளைத்தமிழின் வருகைப்பருவத்து ஒன்பதாவது செய்யுளாகிய 'தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடற் றொடையின் பயனே' என்று தொடங்குஞ் செய்யுளுக்குக் குமரகுருபரர் பொருளுரைக்கும்பொழுது மீனாக்ஷியம்மையார் அருச்சகரது பெண் போன்று திருக்கோலங் கொண்டு அரசர் கழுத்திலணிந்திருந்த மணி வடத்தைக் கழற்றிக் குமரகுருபரர் கழுத்திலிட்டு மறைந்தருளினர். குமரகுருபரர் பின்னர் ' மீனாக்ஷியம்மை குறம் ' மீனாக்ஷியம்மை யிரட்டைமணிமாலை ' 'மதுரைக்கலம்பகம் ' 'நீதிநெறி விளக்கம் ' என்பனவற்றை இயற்றி யருளினார்.

பின்பு திருவாரூர் சென்று தியாகராஜப்பெருமானை வணங்கித் 'திருவாரூர்நான்மணிமாலை' என்னும் பிரபந்தத்தைக் குமரகுருபரர் பாடினர். அப்பால் தருமபுரஞ் சென்று அங்கே நான்காவது குருமூர்த்தியா யெழுந்தருளியிருந்த மாசிலாமணி தேசிகரிடம் ஞானோபதேசம் பெற விரும்பி அவராணைப்படி சிதம்பரஞ் செல்லப் புறப்பட்டு வைத்தீசுரன்கோவில் அடைந்து குமரக்கடவுண்மீது 'முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்' என்னும் பிரபந்தம் பாடினர். பின் சிதம்பரஞ் சென்று நடராசப் பெருமான் மீது 'சிதம்பரமும்மணிக்கோவை' 'சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை' என்னும்இரண்டு பிரபந்தங்களையும், அம்பிகைமீது 'சிவகாமியம்மையிரட்டைமணிமாலை' என்னும் நூலையும் பாடினர். பின் தருமபுரஞ் சாரவும் மாசிலாமணிதேசிகர் அவருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தார். அக் கருணையை வியந்து தம்மாசிரியர்மீது 'பண்டாரமும்மணிக்கோவை' யென்னும் பிரபந்தம் பாடி அதனை அவ்வாசிரியர்க்குச் சமர்ப்பித்தனர்.

பின்னர், அம் மாசிலாமணிதேசிக ராணைப்படித் தமக்குத் திருமலைநாயகராற் கொடுக்கப்பட்ட பொருளைக்கொண்டு காசிக்குப் போய், விசுவநாதப் பெருமான்மீது 'காசிக்கலம்பகம்' என்னும் பிரபந்தம் பாடினர். அந்நாட்டு மகம்மதிய அரசனிடம் மடங்கட்ட இடம்பெற விரும்பிச், சரஸ்வதியம்மையார்மீது 'சகலகலாவல்லிமாலை' ப் பிரபந்தம்பாடி இந்துஸ்தான் பாஷையையறிந்து, அரசனிடம்சென்று அநுமதிபெற்றுப் பல சைவ மடங்களுகம் தோரநாதராலயமும் அமைத்தனர்.

பின்னர் மூன்றுமுறை தருமபுரம் வந்து தமது ஆசிரியரைத் தரிசித்துக் காசிக்குப் போய்ச் சைவசமய வளர்ச்சி கருதி அநேக திருப்பணிகள் செய்து காசியில் ஓர் வைகாசி மீ த்துக் கிருஷ்ணபக்கத்திருதியையில் முத்தி யெய்தினர்.

சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை

க. வெண்பா விகற்பம்

பூங்கொன்றைக் கண்ணியான் பொன்மன் றிறைஞ்சிடுக
வாங்கொன்றைக் கண்ணி யவர்.

இது சீர்முழுதும் எதுகை யொன்றத் தொடுத்தமை யாற் றலையாகெதுகை. பூங்கொன்றைக் கண்ணியான் (எ-ம்) பொன்மன் றிறைஞ்சிடுக (எ-ம்) வெண்சீர்வெண்டளையும், இயற்சீர் வெண்டளையும் விரவி வருதலின், இஃது ஒழுகிசைச் செப்பலோசைத்து. இதனானே, வெண்பா இரண்டடிச் சிறுமையுடைத் தென்பதூஉங் கொள்க. இதனுட் கண்ணிய வர் என்னும் ஒரு மொழியைக் கண்ணியெனவும், அவரென வும், வகையுளி செய்து சீர்கொள்ளப் படுதலின், இது மல ரென்னும் வாய்பாட்டான் முடிந்த ஒரு விகற்பக் குறள் வெண்பா. (க)

அறனன்று மாதவ னென்ப தலகெந்தை
தாள்காணார் நாணுக் கொள.

இஃது இருவிகற்பக் குறள்வெண்பா. மோனை முதலிய தொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலாது தொடுத்தமை யால், இது செந்தொடை. (உ)

கண்ணுதல் காட்சி கிடைத்த விழிக்கில்லை
வெல்கூற்றின் றேற்றங் கொளல்.

இதுவுமது. அனுவெழுத்தால் இணைமோனை யமைத்து, ஏனைத்தொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலாது தொடுத்தமையால் இது மருட்செந்தொடை. (௩)

திருமுடியிற் கண்ணியு மாலையும் பாம்பு
திருமார்பி லாரமும் பாம்பு - பெருமான்
றிருவரையிற் கட்டிய கச்சையும் பாம்பு
பொருபுயத்திற் கங்கணமும் பாம்பு.

இது குறளிரண்டாய் இடையே தனிச்சொற் பெற்று ஒரு விகற்பமாய் நடத்தலின் ஒருவிகற்பத் திருகுற ணேரிசை வெண்பா. அடிதொறும் ஈற்றுச்சீர் ஒரு சொல்லே வரத் தொடுத்தமையால் அடியியைபு. இது காசென்னும் வாய்பாட்டுக் குற்றியலுகர இயற்சீரான் முடிந்தது. (௪)

கறையரவுக் கஞ்சுறு தஞ்சுறூஉந் திங்க
ளிறைவி நறுநுதலைக் கண்டு - பிறைமுடியோன்
கைம்மா னடமுவந்த காற்புவிக்கஞ் சாதஞ்சு
மம்மான் விழிமானைக் கண்டு.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பத்தா னடந்தமையான், இரு விகற்பத் திருகுற ணேரிசை வெண்பா. அடிதோறும் இரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையால் அடியெதுகை. இதனுள் முதற்றொடை இரண்டாமெழுத்து மாத்திரையே ஒன்றத் தொடுத்தமையால் இடையாகெதுகையுமாம். (௫)

வணங்கு சிறுமருங்குற் பேரமர்க்கண் மாதர்க்
கணங்கு புரிவ தறமாற் - பிணங்கி

னிணங்காலு மூத்தலைவே ணீள்சடையெங் கோமாற்
கிணங்காது போலு மிரவு.

இது குறளிரண்டாய் முதற்குறளீற்றின்கண், ஓராசிடையிட்டுத் தனிச்சொற்பெற்று, ஒருவிகற்பமாய் நடத்தலான் ஒரு விகற்பத்தோராசிடை நேரிசை வெண்பா. இதனுள் முதலடி நடு விருசீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் இடைப்புணர்முரண். இது பிறப்பென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுகர இயற்சீரான் முடிந்தது. (சா)

வாத்திற் பிறப்பொன் றருள்கெனினும் வள்ளல்
காத்திற் கபாலத்தைக் காணூஉப்-புரத்தை
இரும்புண்ட நீகபுரத் தெய்தினார்க் கியா
னரும்புண்ட நீகத் தயன்.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பமாய் நடத்தலான் இருவிகற்பத்தோராசிடை நேரிசைவெண்பா. இதனுள் முதலடி முதற்சீரும் ஈற்றுச்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் ஒரூஉமோனை. (எ)

கூற்றங் குமைத்த குரைகழற்கால் கும்பிட்டுத்
தோற்றந் துடைத்தேந் துடைத்தேமாற்-சீற்றஞ்செய்
யேற்றினான் றில்லை யிடத்தினா னென்னினியாம்
போற்றினா னல்கும் பொருள்.

இது முதற்குறளீற்றின்கண் இரண்டாசிடையிட்டு ஒருவிகற்பமாய் நடத்தலால் ஒருவிகற்பத் திராசிடை நேரிசை வெண்பா. (அ)

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வ
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைக-ணீரி
லெழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பமாய் நடத்தலால் இருவிகற்பத்திராசிடை நேரிசைவெண்பா. (கூ)

வாழி திருமன்றங் கண்ட மலர்க்கண்கள்
வாழி பெருமான் புகழ்கேட்ட வார்செவிகள்
வாழி யவனை வணங்கு முடிச்சென்னி
வாழியவன் சீர்பாடும் வாய்.

இது நான்கடியாய்த் தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பமாய் நடத்தலின் ஒருவிகற்பத் தின்னிசைவெண்பா. இஃது அடிதோறும் முதலெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் அடிமோனை. இதனுள் அடிதோறும் ஈற்றுச்சீர் முரணத் தொடுத்தமையால் கடை முரணுமாம். (ய)

பூந்தண் பசுந் துழாய்ப் போது நறுவிரி
தேந்தண் டிரடிண்டோட் டேவற்குந் தேவிக்குங்
காந்தள் பதமலர்கள் காமுற்றூர் காமுறூர்
பாந்தண் முடிச்சூடும் பூ.

இதுவுமது. இதனுள் மூன்றுமடி இரண்டாஞ் சீரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் மேற்கதுவாய் மோனை. இதனுள்ளே போ என நெட்டெழுத்துத் தனியேநின்றும், து எனக் குற்றெழுத்துத் தனியே நின்றும், பூந் என நெட்டெழுத் தொற்றடுத்து நின்றும், தண் எனக் குற்றெழுத்தொற்றடுத்து நின்றும், நேரசை நான்கும் வந்தன. விரி எனக் குறிலிணைந்தும், நறு எனக் குறினெடிலிணைந்தும், பசுந் எனக் குறிலிணைந்தொற்றடுத்தும், துழாய் எனக் குறினெடிலிணைந் தொற்றடுத்தும் நிரையசை நான்கும் வந்தன. ஓரசைச்சீ ரிரண்டனுட், பூ என நேரசைச்சீரும் வந்தவாறு காண்க. இது நாளென்னும் வாய்பாட்டான் முடிந்தது. (கக)

புனலமுவம் புக்குடைந்தோர் தாளூன்றி நின்று
வனசங்காள் செய்தவநீர் வாழியரோ வாழி
பொருவிடையோன் றெய்வப் புலியூரை யொப்பா
டிருமுகத்துக் கொப்பச் செயின்.

இது பலவிகற்பத் தின்னிசைவெண்பா. தமிழ்வழக்கால் இருவிகற்பமும் பலவிகற்பமெனப்பட்டது. இதன் முதலடி முதற்சீ ரிரண்டும் முதலெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையால் இணைமோனை. இது முதற்றொடை ஓரெதுகைத்தாயும், ஏனைத்தொடை வேறோரெதுகைத்தாயும் வந்தமையால் இரண்டடியெதுகை யென்க. இதனுள்ளே தாளூன்றி எனத் தேமாங்காயும், வனசங்காள் எனப் புளிமாங்காயும், புனலமுவம் எனக் கருவிளங்காயும், புக்குடைந்தோர் எனக் கூவிளங்காயுமாக வெண்சீர் நான்கும், செயின் என நிரையசைச் சீரும் வந்தன. (கஉ)

ஆதி முதலுணர்ந்தியா மன்புசெயப் பெற்றவா
ஓஒ பெரிது மரிதே யெளிதேயோ
வேதந் துறைசெய்தான் மெய்துணியான் கைதுணிந்தான்
பேதுற்றும் வெஃகேம் பிற.

இதுவுமது. இதனுள் இரண்டாமடி ஈற்றுச்சீரிரண்டும் முரணத் தொடுத்தமையால் கடையிணைமுரண். இதனுள்ளே ஆ என நெட்டெழுத்தும், தி எனக் குற்றெழுத்தும், ஆ என் உயிரெழுத்தும், ஓஒ என அளபெடையெழுத்தும், வெஃகேம் என ஆய்தவெழுத்தும், உணர்ந்தியாம் எனக் குற்றியலிகரமும், அன்பு எனக் குற்றியலுகரமும், துறை என ஐகாரக் குறுக்கமும் வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து இடையெழுத்துக் களும் மெய்யும் உயிர்மெய்யுமாகிய அசைக்குறுப்பாமெழுத் துப் பதின் மூன்றுங் காண்க. முதலுணர்ந்தியாமெனக் கனிச் சீர் வெள்ளையின் விரவிவர லாகாமையிற் குற்றியலிகரம்

அலகுபெறுதெனத் தள்ளிக் கருவிளங்காய் எனச் சீர் கொள்க. ஐகாரம் கை எனக் குறுகாதவழி நெட்டெழுத்தி னியல்பிற்றாயும், துறை எனக் குறுகியவழிக் குற்றெழுத்தி னியல்பிற்றாயும் நின்றவாறு காண்க. (கங)

பொன்மன்றம் பொற்றா மரையொக்கு மம்மன்றிற்
செம்ம றிருமேனி தேனொக்கு மத்தேனை
உண்டு களிக்குங் களிவண்டை யொக்குமே
எம்பெரு மாட்டி விழி.

இதுவும் பலவிகற்பத் தின்னிசை வெண்பா. இதன் முத லடியிரண்டும் மூன்றாமெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமை யால்,மூன்றாமெழுத் தொன்றெதுகை. (கச)

ஆடகச் செம்பொ னணிமன் றிடங்கொண்ட
பாடகச் சீறடியாள் பாகத்தான்-சூடகக்கைக்
கங்கையாள் கேள்வன் கழறொழூஉக் கைகூப்பி
நின்றிறைஞ்சச் சென்றிறைஞ்சுங் கூற்று.

இதுவும் இரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொற்பெற்று மூன்று விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா. இதன் மூன்றாமடி முதற்சீரும் மூன்றாஞ் சீரும் முதலெழுத்தொன் றத் தொடுத்தமையால் பொழிப்புமோனை. இதனுட் செம் பொன் எனத் தேமாவும், அணிமன் எனப் புளிமாவும், கழ றொழூஉ எனக் கருவிளமும், ஆடக எனக் கூவிளமுமாக ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் வந்தன. (கரு)

காதன் மகளிர் கலக்கக் கலக்குண்டு
பேதுற்றார் நெஞ்சும் பிழைத்தகன்றார் நன்னெஞ்சும்
போதம் படரும் புலியூரே-தாதுண்டு
வண்டுறங்கு நீள்சடையோன் வைப்பு.

இது மூன்ருமடியினிறுதி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா. இதன் முதலடி யிரண்டாமெழுத்துத் தகரஅகாரமும், இரண்டாமடி யிரண்டா மெழுத்துத் தகர உகாரமுமாக வந்தமையால் வருக்க வெதுகை. (கசு)

காம ருயிர்செகுக்குங் கண்ணென்றே-காமருசீர்
மாதர் நலனழிக்குங் கண்ணென்றே-மாதருக்
கின்ன விரவொழிக்குங் கண்ணென்றே-யிந்நிலத்திற்
றன்னே ரிலாதான் றனக்கு.

இஃது அடிதோறும் ஒரூஉத்தொடையமைய முதன் மூன்றடிகளினும் தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா. இதன் மூன்ருமடி யீற்றயற்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொடுத்த மையால் கீழ்க்கதுவாய் மோனை. (கஎ)

செக்கர்ச் சடையிற் பசுங்குழவி வெண்டிங்காண்
முக்க ணொருவற்கு நின்றே டிருசுடரு
மொக்க விழித்தலா லுய்ந்தே மொருநீயே
அக்க ணொருமூன்று மாயின்மற் றுய்வுண்டே
மைக்கண் மடவா ருயிர்க்கு.

இஃது ஒரு விகற்பத்து ஐந்தடிப்பஃறொடை வெண்பா. இதன் முதலடி யிரண்டாஞ்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் மேற்கதுவாய் முரண். இரண்டா மடியீற்றயற்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் முரணத்தொடுத்த மையால் கீழ்க்கதுவாய் முரண். இது பிறப்பென்னும் வாய்பாட்டுக் குற்றுகர இயற்சீரான் முடிந்தது. (கஅ)

பொன்புரிந்த செஞ்சடைக்கு வெள்ளிப் புரிபுரிக்கும்
வெண்டிங்கட் கண்ணியான் வெல்கொடியு மானேறே

அங்க்வன்ற னூர்தியுமற் றவ்வேறே யவ்வேற்றின்
கண்டத்திற் கட்டுங் கதிர்மணிக்கிங் கென்கொலோ
பைந்தொடியார் செய்த பகை.

இது பல விகற்பத்து ஐந்தடிப்பஃறொடை வெண்பா. இதன் முதலடி முதற்சீரும் மூன்றாஞ்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் பொழிப்புமுரண். நான்காமடி யிறுதிச்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் கூழை மோனை. இஃது அடிதோறு மிரண்டாமெழுத்து மெல்லினம் வரத் தொடுத்தமையால் இனவெதுகை. (கக)

கருந்தாது கொல்லுங் கருங்கைத்திண் கொல்லர்
வருந்தா தியன்றதொரு வல்விலங்கு பூண்டு
திருந்தாதார் முன்றிறொறுஞ் சென்றுசிலர் தூங்க
இருந்தேங் களிதூங்கி யாமேமற் றம்ம
வருந்தா தலர்தில்லை யம்பலத்திற் றூங்கும்
பெருந்தேன் முகந்துண்ணப் பெற்று.

இஃது ஒரு விகற்பத்து ஆறடிப்பஃறொடை வெண்பா. (உ0)

வின்மதனை வென்ற தலர்விழியே யொன்னார்தம்
பொன்னெயி றீமடுத்த தின்னகையே பூமிசையோன்
றூர்முடி கொய்தது கூருகிரே யாருயிருண்
கூற்றுயி ருண்ட கடித்தலமே யேற்றான்
பாசும் பிறைகமுஞ் சூலமு மென்னே
கரமலர் சேப்பக் கொளல்.

இது பல விகற்பத்து ஆறடிப்பஃறொடை வெண்பா. இதன் முதலடி யீற்றயற்சீ ரொழிந்த ஏனை முச்சீரும் இரண்டாமெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாயெதுகை. இரண்டாமடி முதற்சீரும் மூன்றாஞ்சீரும் இரண்டாமெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் பொழிப்பெதுகை.

மூன்ருமடி முதலயற்சீ ரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் இரண்டா மெழுத் தொன்றத் தொடுத்தமையால் மேற்கதுவா யெதுகை. நான்காமடி முதற்சீரும் ஈற்றுச்சீரும் இரண்டா மெழுத் தொன்றத் தொடுத்தமையால் ஒரூஉவெது கை. (உக)

வானே நிலனே கனலே மறிபுனலே
ஊனே யவ்வூனி லுயிரே யுயிர்த்துணையே
ஆனே றுமேறே யரசே யருட்கடலே
தேனே யமுதே யளியோங்கள் செல்வமே
யானே புலனு நலனு மிலனன்றே
யானு மென்போன்மற் ருர்பெற்ரு ரம்பலத்துண்
மாநா டகங்கா ணும் வாழ்வு.

இஃது ஒரு விகற்பத்து எழுடிப்பஃருடை வெண்பா. இதன் முதலடி நாற்சீரும் இறுதியெழுத் தொன்றத் தொடுத் தமையால் முற்றியைபு. இரண்டாமடி முதலயற்சீ ரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் இறுதி யெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாயியைபு. மூன்ருமடி முதற்சீ ரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் இறுதியெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் கூழை யியைபு. நான்காமடி யீற்றயற்சீ ரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் இறுதியெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் மேற்கதுவா யியைபு. ஐந்தாமடி முதற்சீரும் இறுதிச்சீரும் இறுதி யெழுத் தொன்றத் தொடுத்தமையால் ஒரூஉ வியைபு. இது காசென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுகர இயற்சீரான் முடிந் தது. (உஉ)

வண்டுஞ் சுரும்பு ஞிமிறுங் குடைந்தார்ப்பத்
தண்டே னிறைக்கு மிதழி நறுங்கண்ணி
எண்டோண் முக் கண்ணு னிமையம் புனை மன்றி
லண்டர்கள் கண் களிப்பத் தொண்ட ரகங்குளிர்ப்ப

நின்றாடு மாடற் குருகா திருத்திரால்
வன்றிண் மறலி புடைத்துக் கொடிறுடைக்கு
டின்று முருகீர்கொல் லாம்.

இது பல விகற்பத்து எழுடிப்பஃறொடை வெண்பா. இதனிரண்டாமடி இறுதிச்சீ ரிரண்டும் இறுதி யெழுத் தொன்றத் தொடுத்தமையால் இணையியைபு. மூன்றாமடி முதற்சீரும் இரண்டாஞ் சீரும் இரண்டா மெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் இணை யெதுகை. நான்காமடி யிறுதிச்சீ ரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் இரண்டா மெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் கூழையெதுகை. அதுவே இரண்டாஞ் சீரும் இறுதிச்சீரும் இறுதி யெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமை யால் பொழிப்பியைபு. ஐந்தாமடி முதற்சீரும் இறுதிச்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் ஒரூஉ முரண். (உ௩)

கங்கைக்குக் கண்மலர் சாத்தக் கருங்குவளை
செங்குவளை பூத்தாள் செயலென்னே-யெங்கோமான்
பங்குற்றுந் தீரா பசப்பு.

இது மூன்றடியாய் இரண்டாமடியினிறுதி தனிச்சொற் பெற்று ஒரு விகற்பத்தால் ஒருவிகற்ப நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. (உ௪)

கம்பக் கரடக் களிற்றின் கபாயணிந்த
அம்பொற் புயத்தார்க் கமைந்ததா-லம்பை
முலையானைக் கோடணிந்த மார்பு.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பத்தான் வந்தமையால் இருவிகற்ப நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. இதன் முதலடி நாற்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் முற்று மோனை. (உ௫)

போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின்
கூற்றங் குமைக்க வருமுன் னமரங்கா
ளேற்றுவந்தான் பொற்றா ளிணை.

இது தனிச்சொலின்றி மூன்றடியாய் ஒருவிகற்பத்தான் வந்த ஒருவிகற்பத்தின்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. இதன் முதலடி நாற்சீரும் ஒரு சொல்லே வரத் தொடுத்தமையால் இரட்டைத்தொடை. (உசா)

உம்பர் பெருமாற் கொளிர்சடிலம் பொன்பூத்த
தம்பொற் புயம்வேட்டேந் தார்முலையும் பொன்பூத்த
பொன்பூத்த பூங்கொன்றை சூழ்ந்து.

இஃது இரண்டு விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. இதன் முதலடியி னிறுதி யெழுத்து இரண்டா மடிக்கு முதலாகவும் அவ்வடியி னிறுதிச்சீர் மூன்றாமடிக்கு முதலாகவும் தொடுத்தமையால் அந்தாதித்தொடை. (உஎ)

கருமிடற்றன் செஞ்சடையன் வெண்ணீற்ற னென்னு
மழுவலத்தன் மானிடத்த னென்னு முழுவலத்த
மன்றுடையான் றார்வேட்ட மான்.

இது பலவிகற்பத் தின்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா. இதன் முதற்றொடை இரண்டா மெழுத்தின்மேனின்ற உயி ரொன்றத் தொடுத்தமையால் உயிரெதுகை. இதன் முதலடி இறுதிச்சீரொழிந்த ஏனை மூச்சீரும் முரணத் தொடுத்தமை யாற் கூழைமுரண். (உஅ)

உ. வெண்பாவினம்

செம்பொன் வேய்ந்த செழுமணி மன்றத்
தம்பொன் மேருவுக் கடிமுடி யின்றே.

இது விழுமியபொருளும் ஒழுகியவோசையும் உடைத்தாய் அடியிரண்டாய்த் தம்மில் ஒத்துவந்தமையால் குறள் வெண் செந்துறை. (உகூ)

கம்பைமாநதி யின்கரைச்சிறு கன்னிபார் முலைத்தழும்பணி
உம்பர்கோன்விடை யொன்றுலகேழு முண்டதுவே.

இஃது அடியிரண்டாய்ச் சீர்வரையறையின்றி யீற்றடி குறைந்து வந்தமையால் குறள் வெண்டாழிசை. (௩0)

முன்புல கீன்ற முகிழ்முலைக் கன்னியோ
டின்புறும் யோகி யெழுபுவிக் கரசே.

இஃது ஒழுகியவோசையும் விழுமிய பொருளுமின்றிக் குறள் வெண்செந்துறையோடு மாறுபட்டு வந்த குறள் வெண்டாழிசை. (௩க)

பின்றாழ் நறுங்கூந்தற் பிடிதழீஇ மால்யானைக்
கன்றீனு முக்கட் களிறு.

இது குறள்வெண்பா செப்பலோசையிற் சிதைந்துவந்த குறள் வெண்டாழிசை. இவை யிரண்டும் குறள்வெண்பா வினம். (௩உ)

கனக மார் கவின்செய் மன்றி
லனகநா டகற்கெம் மன்னை
மனைவிதாய் தங்கை மகள்.

இது மூன்றடியாய் வெண்பாவேபோன் முடிந்தமையால் வெள்ளொத்தாழிசை. இதனுள் ஆர் என நேரசைச்சீர் நின்று மேலே கவினென நிரையசை வர மாஞ்சீர்போல இயற்சீர் வெண்டளையாயினவாறு காண்க. (௩௩)

அம்பேருண் கண்ணார்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
கொம்பே றுடையான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வம்பே யிறந்து விடல்.

வாணேருண் கண்ணார்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
நீணாகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வீணே யிறந்து விடல்.

கோளாருண் கண்ணார்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
யாளாக வாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வாளா விறந்து விடல்.

இது சிந்தியல் வெண்பா ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த வெள்ளொத்தாழிசை. இதில் ஆளாக ஆண்டான் என முதலிருசீரும் முரணத்தொடுத்தமையால் இணைமுரண். (௩௪)

பரசிருக்குந் தமிழ்மூவர் பாட்டிருக்குந் திருமன்றிற்
பரசொன் றேந்தி
யரசிருக்கும் பெருமானார்க் காட்செய்யா ரென்செய்வார்
முரசிருக்கும் படைநமனார் முன்னாகு மந்நாளே.

இது முதலடி அறுசீராய் ஏனையடி நாற்சீராய் வந்த மூன்றடி வெண்டுறை. (௩௫)

படர்தரும்வெவ் வினைத்தொடர்பாற் பவத்தொடர்ப்
பவத்தொடர்பாற் படரா நிற்கும்
விடலரும்வெவ் வினைத்தொடர்பவ் வினைத்தொடர்புக்
கொழிபுண்டே வினையேற் கம்மா

விடர்பெரிது முடையேன்மற் றென்செய்கே னென்செய்கே
னடலரவ மரைக்கசைத்த வடிகேளோ வடிகேளோ.

இது முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஏனையடி நாற்சீராய் வந்த நான்கடி வெண்டுறை. (௩௬)

கூற்றிருக்கு மடலாழிக் குரிசின்முத லோரிறைஞ்சக்
கொழுந்தேன் பில்கி
யூற்றிருக்குந் தில்லைவனந் தசும்பிருக்கும் பசும்பொன்மன்றத்
தொருதா ளூன்றி
வண்டுபா டச்சுடர் மகுடமா டப்பிறைத்
துண்டமா டப்புலித் தோலுமா டப்பகி
ரண்டமா டக்குலந் தகிலமா டக்கருங்
கொண்டலோ டுங்குழற் கோதையோ டுங்கறைக்
கண்டனா டுந்திறங் காண்மினோ காண்மினோ.

இது முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஓரோசைத்தாய் ஏனையடி நாற்சீராய் வேறோரோசைத்தாய் வந்தமையால் ஏழடி வேற்றொலி வெண்டுறை. (௩௭)

உருவல னருவல னொருவன்மற் றிருவருக்
கரியவ னெனவுணர்ந் தறைகுந ரறைகமற்
பரவைதன் மனைவயிற் பாவல னேவலி
னிருமுறை திரிதலி னெளியனென் றெளியனும்
பரவுவன் மன்றம் பணிந்து.

இதுவும் ஈற்றடி ஒருசீர் குறைந்துவந்தமையால் ஓரொலி வெண்டுறை. இதன் முதலடி நாற்சீரும் முரணத்தொடுத்தமை யால் முற்றுமுரண். அதுவே நாற்சீரும் இரண்டா மெழுத் தொன்றத் தொடுத்தமையால் முற்றெதுகையுமாம். (௩௮)

அங்கட் கமலத் தலர்கமல மேயீரு நீரேபோலும்
வெங்கட் சுடிகை விடவரவின் மேயீரு நீரேபோலும்
திங்கட் சடையீருந் தில்லைவனத் துள்ளீரு நீரேபோலும்.

இஃது அடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியால் வந்தமையால் மூன்றடி வெளி விருத்தம். (௩௯)

வெஞ்சம னஞ்ச வேலொ டெதிர்ந்தா னமரங்கா
ளஞ்ச லெனுஞ்சொல் லார்சொல வல்லார் நமரங்காண்
மஞ்சிவ ரிஞ்சி மன்ற மிறைஞ்சீர் நமரங்கா
ணஞ்ச மயின்றூர் நல்குவர் மாதோ நமரங்காள்.

இது நான்கடியாய் அடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்று வந்தமையால் நான்கடி வெளி விருத்தம். (௪0)

---

௩. ஆசிரியப்பா

பொற்றூது பொதிந்த சிற்சபை பொலியப்
பச்சிளங் கொடியொடு படருஞ்
செக்கர் வார்சடைக் கற்பகத் தருவே.

இஃது ஈற்றயலடி முச்சீராய் ஏனையடி நாற்சீராய் வந்தமையால் நேரிசையாசிரியம். இஃது அடிதோறும் முதற்சீர் முரணத் தொடுத்தமையால் அடிமுரண். இதனுள் பொதிந்த சிற்சபை என நேரொன்றாசிரியத்தளையும், சிற்சபை பொலிய என நிறையொன்றாசிரியத்தளையும் வந்தவாறு காண்க. இதனானே ஆசிரியம் மூன்றடிச் சிறுமையுடைத்தென்பதூஉ மறிக. (௪௧)

பூஉந் தண்ண் புனமயி லகவ
மாஅங் குயில்கள் சாஅய்ந் தொளிப்பக்
கோஒ டரங்கண் முசுவொடும் வெரீஇக்
காஅ றழீஇக் கவிழ்ந்ந் தொடுங்கச்

சூஉன் முதிர்ந்து காஅல் வீஇழ்
வாஅன் றூஅழ் மழைப்பெய றலைஇத்
தேஎன் றூஅழ் பூஉங் காஅ
வளங்ங் கனிந்த மணிமன் றுள்
விளங்ங் கொளியை யுளங்கொள றவமே.

இதுவுமது. இஃது அடிதோறு முதற்கண்ணே அளபெடுத்தமையால் அடியளபெடை. இதனுள், இணையளபெடை முதலாகிய விகற்பம் ஏழும் முறையானே வந்தவாறு காண்க. ஏனைத் தொடை ஏழும் விகற்பம் இருபத்தெட்டும் முன்னோர்க் காட்டப்பட்டன. (சஉ)

தண்ணென் மடுக்கை கண்ணீர் கலுழ்தா
வெண்மதிக் கண்ணி சூடுங்
கண்ணுதற் கடவுள்
புண்ணியப் பொதுவி லாடும் பூங்கழ லிறைஞ்சுதும்
விண்மிசைப் போகிய வீடுபெறற் பொருட்டே.

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் அளவடியாகக் குறளடியும் சிந்தடியும் இடையிட்டுத் தொடுத்தமையால் இணைக்குறளாசிரியம். இவ்வகவலுள் புண்ணியப் பொதுவி லாடும் பூங்கழ லிறைஞ்சுதும் என நெடிலடியும் அருகி வந்தவாறு காண்க. குறளடி முதல் நான்கும் இதனுள்ளே வந்தன. ஏனைக் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்துட் காண்க. (சஙு)

மாயிரு விசும்பிற் றூநிலாப் பரப்பிப்
பாயிருள் சீக்கும் பனிமதிக் கண்ணியு
மின்செய் கொண்மூ வெள்ளிவீழ் வீழ்ப்பப்
பொன்செய்மலர்ப் பூங்கொன்றையும்
புலியூர் மன்றி னொலிகழன் மிழற்றப்
பரம நாடக மிருவரைக் காட்டு

மெரிநிறத் தைம்முகத் தெண்டோண் முக்கட்
கருமிடற் றொருவனின் செஞ்சடைப் பொலிதலி
னேயு மருந்து மோர்வழிக் கிடைத்தெ‌ன
வாருயிர் தரித்தன என்றே யதாஅன்று
தெள்ளமு தன்னவ ருள்ளுயிர் குடிக்குமித்
திங்க ளொன்றே திருமுடிக் கணியிற்
கங்கை யாளு முயிர்வா ழாளே.

இது முற்றும் நேரடியாய் வந்தமையின் நிலைமண்டில வாசிரியம். இதனுள், பாயிருள் சீக்கும் பனிமதிக் கண்ணியும் என இயற்றளை வெள்ளடியும், பொன்செய்மலர்ப் பூங் கொன்றையும் என வஞ்சியடியும் மயங்கி வந்தவாறு காண்க. எரிநிறத் தைம்முகத் தெண்டோண் முக்கண் என முதற் சீரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் கடைக்கூழைமுரண். (சச)

தீர்த்த மென்பது சிவகங் கையே
யேத்த ருந்தல மெழிற்புலி யூரே
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன துருவே.

இது முத லிடை கடையடிகளை மாறிமாறியுரைப்பினும் பொருடிரியாமையின் அடிமறிமண்டில வாசிரியம். (சரு)

ச. ஆசிரியப்பாவினம்

சத்தமு மாகியச் சத்தத் தாற்பெறு
மத்தமு மாகவி னனந்தன் கண்களே
யுத்தம னைந்தெழுத் துருவங் காண்பன.

இது மூன்றடியாய்த் தம்மிலொத்து வந்தமையால் ஆசிரியத்தாழிசை. (சசா)

சிற்றம் பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
கற்றைச் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்கண்
மற்றப் புனன்மங்கை வாணுதலை யொக்குமால்.

பேரம் பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
வார்செஞ் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடத்திங்க
ணீர்மங்கை கொங்கைக்கு நித்திலக்கச் சொக்குமால்.

பொன்னம் பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
மின்னுஞ் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்க
ளங்நங்கை செங்கைக் கணிவளையு மொக்குமால்.

இஃது ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த ஆசிரியத்
தாழிசை. (சஎ)

நாகம் பொதிசடைமே ஞண்மதியும் வாண்மதிபோ னங்கை கங்குன்
மேகஞ்செய் கூந்தன் மிலேச்சுந் தலைக்கலனும் விளங்குந் தோற்ற
மாகம் பகுந்தளித்த வந்நாளி லம்பலத் தான்
மாகம் பதியு மதியும் பகுந்தளித்த வண்ணம் போலும்.

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்
துறை. (சஅ)

மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர்கள் கண்களிப்ப மன்று ளாடு
நாயகன் கண்டங் கறுத்தன்றே பொன்னுலகை நல்கிற் றம்மா
நாயகன் கண்டங் கறுத்தலந் நாட்டமரர். [போலும்.
சேயிழை மாதருக்குச் செங்கைகளுங் கொங்கைகளுஞ் சிவக்கும்

இஃது அவ்வாறே இடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்
துறை. (சகூ)

உண்டாங் கெனினு மிலதென் றறிஞர்கள்
பொய்யெனப் புகலவு மெய்யெனப் பெயர்பெற்
றுன்னுமுன மின்னுமென வுளதாய் மாய்வது
நிலையில் யாக்கை

கண்டாங் கிகழுங் கிழமுதி ரமையத்
தைவளி பித்தெனு மெய்தரும் வித்திற்
கடலிற் றிரையென வுடலிற் றிரையொடு
கலியா நின்றன நலிவுசெய் நோய்கள்

புண்டாங் கயின்முக் குடுமிப் படையொடு
மெயிறலைத் தழல்விழித் துயிருணக் கனல் சேர்
புகையாமென நிழலாமெனத் திரியா நின்றது
கொலைசெய் கூற்றம் *

விண்டாங் ககலுபு மெய்ப்பொரு டுணிவோர்
மின்பொலி பொன்புனை மன்றிலெம் முயிராம்
விமலன் குஞ்சித கமலங் கும்பிட
வேண்டுவர் வேண்டார் விண்மிசை யுலகே.

இது முதலடியும் மூன்ருமடியும் பதினொன்குசீராய் ஏனை இரண்டடியும் பதினறுசீராய் வந்தமையின் இடையிடை குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. (ருo)

திங்கட் சடைக்கற்றைப் புத்தே டிருமார்பிற்
பைங்கட் டலைகள் பலவு நகுவ போலுமால்
பைங்கட் டலைகள் பலவு நகுவகண்
டங்கட் கமலத் தயனு மாலு மழுவரால்.

இது முதலடியும் மூன்ருமடியும் நாற்சீராய் ஏனை இரண்டடியும் ஐஞ்சீராய் இடைமடக்காய் வருதலின் இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறை. (ருக)

கனமளித்தபைங் காவில்வெண் டாளமும்
பவளமுங் கமுகினப்
புனமளித்தபூங் கொன்றைபொன் சொரிதரப்
புண்ணிய மலர்தில்லை
வனமளித்ததே யெனினுமோ ரானந்த
மாக்கடற் றிளைத்தாடு

மனம ளித்தவேழ் பொழிற்குமோர் பலமென்ப
தம்பொனம் பலந்தானே.

இஃது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (ருஉ)

கோமுனிவ ருக்குமரி தாய்முதும றைப்பனுவல்
கூறியப ரப்பி ரமமா
மோமெனுமெ ழுத்தின்வடி வாய்நடந விற்றுபுலி
யூரன்மகு டச்ச டிலமேன்
மாமதியி னைத்தனது கோடெனவெ டுப்பமத
மாமுகன்மு கக்கை தொடவத்
தாமதிப ணிப்பகையெ னுவாந திப்புகவொர்
தோணியென விட்ட கலுமே.

இஃது எழுசீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரிய விருத்தம். (ருங)

அருவருக்கு முலகவாழ் வடங்க நீத்தோர்க்
கானந்தப் பெருவாழ்வா மாடல் காட்ட
மருவருக்கன் மதிவளிவான் யமானன் றீநீர்
மண்ணெனுமெண் வகையுறுப்பின் வடிவு கொண்ட
ஒருவனுக்கு மொருத்திக்கு முருவொன் றுலவ்
வுருவையிஃ தொருத்தனென்கோ வொருத்தி யென்
இருவருக்கு மரித்தாக வொருவ ரென்றே [கோ
ரியற்சொலில தெனில்யான்மற் றென்சொல் கேனே.

இஃது எண்சீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (ருச)

வளங்கு லாவரு மணங்க ளுர்விழி
மயக்கி லேமுலை முயக்கி லேவிழு மாந்தர்காள்
களங்கு லாமுட லிறந்து போயிடு
காடு சேர்முனம் வீடு சேர்வகை கேண்மினோ

துளங்கு நீள்கழ றழங்க வாடல்செய்
சோதி யானணி பூதி யானுமை பாதியான்
விளங்கு சேவடி யுளங்கொ ளீர்யமன்
விடுத்த பாசமு மடுத்த பாசமும் விலக்குமே.

இஃது ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரிய விருத்தம். (ருரு)

கைத்த லத்த ழற்க ணிச்சி யைத்தி டப்பு றத்தொ ருத்தி
கட்க டைப்ப டைக்கி ளைத்த திறலோரா
முத்த லைப்ப டைக்க ரத்தெ மத்தர் சிற்ச பைக்கு ணிற்கு
முக்க ணக்க ருக்கொ ருத்தர் யொழியாரோ
நித்தி லத்தி னைப்ப தித்த கச்ச றுத்த டிக்க னத்து
நிற்கு மற்பு தத்த னத்தி னிடையேவே
ளத்தி ரத்தி னைத்தொ டுத்து விட்டு நெட்ட யிற்க ணித்தி
லத்தி னுற்றி டச்செய் விக்கு மதுதானே.

இது பதின்முச்சீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரிய விருத்தம். (ருசா)

ரு. கலிப்பா

கொன்செய்த கலையல்குற் கொலைசெய்த மதர்வேற்கண்
மின்செய்த சிறுமருங்குற் பெருந்தேவி விழிகுளிர்ப்பப்
பொன்செய்த மணிமன்றி னடஞ்செய்த புகழோய்கேள்.

இது மூவடித்தரவு

முருகுயிர்க்கு நறுந்தெரியன் மொய்குழலின் மையுண்கட்
பொருகயற்குன் றிருமேனி புதுவெள்ளப் புணரியே.

தேன்மறிக்கும் வெறித்தொங்க லறற்கூந்தற் றிருந்திழைகண்
மான்மறிக்குன் றிருமேனி மலர்முல்லைப் புறவமே.

பிறையளிக்குஞ் சிறுநுதலப் பெண்ணமுதின் பேரமர்க்கட்
சிறையளிக்குன் றிருமேனி தேனளிக்கும் பொதும்பரே.

இவைமூன்றும் ஈரடித்தாழிசை.
அதனால், இது தனிச்சொல்.

மதுவிரி கோதை மடவாற் கம்ம
புதுவிருந் துண்ண வுண்ண
அதிசயம் விளைக்குநின் னற்புதக் கூத்தே.

இது மூவடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது தரவொன்றும் தாழிசைமூன்றும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமுமாய் வருதலின் நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா. இதனுட் பிறையளிக்குஞ் சிறுநுதலப் பெண்ணமுதின் பேரமர்க்கண்ணென இரண்டாஞ்சீரும் ஈற்றுச்சீரும் முரணத் தொடுக்கப்பட்டுப் பின் முரண் வந்தவாறு காண்க. இதனுனே தரவு மூன்றடிச் சிறுமை யுடைத்தெனவும் தாழிசை இரண்டடிச் சிறுமையுடைத் தெனவு முணர்க. (௺)

பேதைமீர் பேதைமீர் !
பூமன்னு திசைமுகனும் புயல்வண்ணப் பண்ணவனுங்
காமன்னு புரந்தரனுங் கடவுளரும் புடைநெருங்க
இருகோட்டுக் கிடைந்தவிடு கிடையவர்பல் லாண்டிசைப்ப
ஒருகோட்டு மழகளிறு மிளங்கோவு முடன்போத
அம்பொன்மணி மதிற்றில்லை நடராச னணிமறுகிற்
செம்பொன்மணிப் பொலந்திண்டேர்த் திருவுலாப் போதுங் [கால்.

இஃது ஆறடித்தரவு

பாரித்த பேரண்டஞ் சிறுபண்டி கொளப்பெய்து
வாரித்தண் புனற்றுஞ்சு மாலுக்கு மால்செய்வீர்

வேரித்தண் குழலார்கை வளைகொள்ள விழைந்தேயோ
பூரித்து வீங்குவதும் புயமென்பார் சிலமாதர்.
சொன்மாலை தொடுத்தணிந்த தொண்டர்க்குத் துணைவராய்
நன்மாலைக் குழலியர்பா னள்ளிருளிற் செலவல்லீர்
பன்மாத ருயிர்கொள்ளல் பழியன்றே பகைகொள்ளும்
வின்மார னுயிர்கொண்ட விழிக்கென்பார் சிலமாதர்.
அங்கமலன் முடைத்தலையே பலிக்கலனா வையமிடு
மங்கையர்க ணலங்கவர்வான் பலிக்குழலு மாதவத்தீர்
தங்கலர்தங் கியமும்மைப் புரமன்றே தலையன்பி
னங்கையர்தம் புரமுமது நகைக்கென்பார் சிலமாதர்.

இவை மூன்றும் நான்கடித்தாழிசை

அருங்கலை கவர்ந்துநீ ரளிக்கப் பெற்றநும்
மிருங்கலை யினிதெமக் கென்ப ரோர்சிலர்.
நன்னிறங் கவர்ந்துநீர் நல்கப் பெற்றநும்
பொன்னிற மினிதெனப் புகல்வ ரோர்சிலர்.

இவையிரண்டும் நாற்சீரீரடியம்போதரங்கம். பேரெண்.

தேரினை நோக்கியே திரிவர் சிற்சிலர்
ஏரினை நோக்கியே யெழுவர் சிற்சிலர்
தாரினை நோக்கியே தளர்வர் சிற்சிலர்
மாரினை நோக்கியே மருள்வர் சிற்சிலர்.

இவைநான்கும் நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம். அளவெண்.

நலனழிந்து நிற்பார் சிலர். நாண்டுறந்து நிற்பார் சிலர்.
கலனழிந்து நிற்பார் சிலர். கண்கலுழ்ந்து நிற்பார் சிலர்.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடியம்போதரங்கம். இடையெண்.

பாடு வார்சிலர். ஆடு வார்சிலர்.
பரவு வார்சிலர். விரவு வார்சிலர்.
வாடு வார்சிலர். ஓடு வார்சிலர்.
மகிழு வார்சிலர். புகழு வார்சிலர்.

இவையெட்டும் இருசீரோரடியம்போதரங்கம். சிற்றெண்.
ஆங்கொருசார், இது தனிச்சொல்.

முதிரா விளமுலை மழலையந் தீஞ்சொன்
மங்கை மற்றிவ ணங்குலக் கொழுந்து
கணங்குழை யவரொடும் வணங்கின ணிற்பச்
சோர்ந்தது மேகலை நெகிழ்ந்தன தோள்வளை
சாந்தமுங் கரிந்தது தாளமுந் தீந்தன
இவ்வா றுயின ளிவளே செவ்விதி
னும்பற் பூவின் முல்லையு முகைத்தில
இளையோள் சாலவு மம்ம
முதியோள் போலுங் காம நோய்க்கே.

இஃது ஒன்பதடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது தாழிசைக்கும் தனிச்சொற்கும் இடையே நால்வகையம்போதரங்கமும் பெற்று வருதலின் அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா. இதனது முதற்கண் பேதைமீர் பேதைமீர் என அடி கூறுய் வந்தவாறு காண்க. (ரு௮)

தொல்லுலகம் படுசுடிகைச் சுடருமணி விளக்கேந்தும்
பல்பொறிய படவரவு மடுபுலியும் பணிசெய்ய
வந்தரதுந் துபிமுழங்க வமரர்மலர் மழைசிந்த
இந்திரனு மலரவனுங் கரியவனு மேத்தெடுப்பச்
சூடகத் தளிர்ச்செங்கைத் துணைவிதுணைக் கண்களிப்ப
ஆடகத் திருமன்றத் தனவாத நடஞ்செய்வோய்.

இஃது ஆறடித்தரவு.

முன்மலையுங் கொலைமடங்க லீருரியு மும்மதத்த
வன்மலையுங் கடமலையின் முடையுடலின் வன்றோலும்
பொன்மலையின் வெண்முகிலுங் கருமுகிலும் போர்த்தென்ன
வின்மலையும் புயமலையின் புறமலைய விசித்தனையே.

கடனாக மெட்டும்விடங் காளுக மோரெட்டுந்
தடநாக மவையெட்டுந் தரித்துளபூந் துகிலொன்று
மூடனுக வடல்புரியுங் கொடுவரியி னுடுப்பொன்று
மடனுக வரவல்குற் கணிகலையா வசைத்தனையே.

வருநீலப் புயன்மலர மலரிதழிக் கண்ணியையு
மருநீல முயற்களங்க மகன்றமதிக் கண்ணியையுங்
கருநீலக் கண்ணியுமை செங்கைவரு கங்கையெனுந்
திருநீலக் கண்ணியையுஞ் செஞ்சடைமேற் செறித்தனையே.

இவைமூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.

கறைவிட முகவெரி கனல்விழி யொடுமிளிர்
பிறையெயி றொடுமிடல் பெறுபக டொடுமட
லெறும்வலி யொடுமுரு மிடியென வருமொரு
மறலிய துயிர்கொள மலர்தரு கழலினே.

உலகமொ டுயிர்களு மூலதர வலம்வரு
மலர்மகள் கொழுநனு மகபதி முதலிய
புலவரு மடிகளொர் புகலென முறையிட
அலைகடல் விடமுன மமுதுசெய் தருளினை.

விசையிலெம் மிறைவியும் வெருவர விரசத
வசலம தசைதர வடல்புரி தசமுக
நிசிசரன் மணிமுடி நெறுநெறு நெறுவென
வசையில்பொன் மலரடி மணிவிர னிறுவினே.

இலவிதழ் மதிநுத விரதியொ டிரதம
துலைவற நடவிடு மொருவனும் வெருவர
வலைகட னெடுமுர சதிர்தர வெதிர்தரு
சிலைமத னனையடல் செயுநுதல் விழியினே.

இவைநான்கும் நான்கடியராகம்.

அருவமு முருவமு மாகி நின்றுமவ்
வருவமு முருவமு மகன்று நின்றனை.

சொல்லொடு பொருளுமாய்த் தோன்றி நின்றுமச்
சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்து நின்றனை.

இவையிரண்டும் நாற்சீரடியம்போதரங்கம். பேரெண்.

அந்நலம் விழைந்தவர்க் கறமு மாயினை.
பொன்னலம் விழைந்தவர் பொருளு மாயினை.
இன்னலம் விழைந்தவர்க் கின்பு மாயினை.
மெய்ந்நலம் விழைந்தவர் வீடு மாயினை.

இவைநான்கும் நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம். அளவெண்.

முத்தொழிலின் வினைமுத னீ. மூவர்க்கு முழுமுத னீ.
எத்தொழிலு மிறந்தோய் நீ. இறவாத தொழிலினை நீ.
இருவிசும்பின் மேயோய் நீ எயின்மலரின் மிசையோய் நீ.
அரவணையிற் றுயின்றோய் நீ. ஆலின்கீ ழமர்ந்தோய் நீ.

இவையெட்டும் முச்சீரோரடியம்
போதரங்கம். இடையெண்.

பெரியை நீ. சிறியை நீ. பெண்ணு நீ. ஆணு நீ.
அரியை நீ. எளியை நீ. அறமு நீ. மறமு நீ.
விண்ணு நீ. மண்ணு நீ. வித்து நீ. விளைவு நீ.
பண்ணு நீ. பயனு நீ. பகையு நீ. உறவு நீ.

இவை பதினாறும் இருசீரோரடியம்போதரங்கம்.
சிற்றெண் எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

கற்பனை கடந்தநின் பொற்கழ லிறைஞ்சுதும்
வெண்மதிக் கடவுண் மீமிசைத் தவழ்தரத்
தண்முகிற் குலங்க டாழ்வுறப் படிதலிற்
செங்கா லன்னமும் வெண்மருப் பேனமுங்
கீழ்மே றுருவ வாரழற் பிழம்பாய்
நின்றநின் றன்மையை யுணர்த்தும்
பொன்றிகழ் புலியூர் மன்றுகிழ வோனே.

இஃது ஏழடி நேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்.

இது தாழிசைக்கும் அம்போதரங்கத்திற்கும் இடையே அராக வுறுப்புப் பெற்று கலியுறுப்பாறுங் குறைவின்றி வந்தமையால் வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா. இவ்வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், சிறுமைபெருமையின்றி ஆறடித்தாவே வந்தவாறு காண்க. (ருக)

---

௬. வெண்கலி

சேல்செய்த மதர்வேற்கட் சிலைசெய்த சுடிகைநுதன்
மால்செய்த குழற்கோதை மகிழ்செய்ய நடஞ்செய்யுந்
தருணவிளம் பிறைக்கண்ணித் தாழ்சடையெம் பெருமானின்
கருணைபொழி திருநோக்கிற் கனியாத கன்னெஞ்சம்
வாமஞ்சான் மணிக்கொங்கைக் கொசிந்தொல்கு மருங்குலவர்
காமஞ்சால் கடைநோக்கிற் கரைந்துருகா நிற்குமா
லவ்வண்ண மாறிநிற்ப தகமென்று லகமகம்விட்
டெவ்வண்ண மாறிநிற்ப தின்று.

இது கலித்தளைதட்டுத் துள்ளலோசைத்தாய் வெண்பாவே போல் முடிந்தமையால் வெண்கலிப்பா. (சுய)

அற்புத மணிமன்றி லடிகணின் னடியுன்னார்
மைக்கடல் விடமென்னும் வடவைத்தீ யெழவஞ்சி
நொஎன வடிவீழ்ந்தார்க் குதவிலர் நாணர்கொல்
கைத்தல வபயத்தர் வரதத்தார் கைசெய்யாச்
சித்திர மன்ன சிலர்.

இது பிறதளை விரவிவந்த வெண்கலிப்பா. இதனுள் நொ எனக் குற்றெழுத்து விட்டிசைத்தவழித் தனியே நின்று முதற்கண் நேரசையாயிற்று. அவ்விட்டிசை வல்லொற்றூ

டொத்து எதுகையாய் நடத்தலின் இது விட்டிசைவல்லொற்றெதுகை. (கூக)

தொடலைக் குறுந்தொடித் தோகாய்நம் பாவை
படலைச் சிறுமுச்சி யுச்சிப் பசுங்கிள்ளை
பேதைக் குழாத்தொடு நென்னற் பொழுதின்கண்
வீதிக்கே நின்று விளையாட் டயருங்கா

ரு லஞ்சனக் கண்ணுளுந் தாமு மணிதில்லைச்
செஞ்சடைக் கூத்தனார் வெள்விடைமேற் சேறலு
முண்ணெக் குருக வெதிர்ப்பட் டுடையானைக்
கண்ணிற் பிணித்து மனத்திற் கொடுபுக்
கிறைவளை சிந்த வணிதுகில் சோரப்

ய பிறரறியா வண்ணம் புணர்ந்து புணராள்போன்
மையுண்கண் ணீர்சோரச் சோர்தலும் வார்குழலாற்
கைகோத் தெடுத்துக் கடிமனை கொண்டுய்ப்பப்
பைந்தண் குளிரி படுத்துக் கிடத்தலுஞ்
செந்தீப் பிழம்பிற் கிடத்திச் செருச்செய்வ

கரு தந்தோ கொடிதுகொடி தென்செய்தீ ரன்னைமீர்
பொன்னஞ் சிலையே சிலையாய்ப் புரமெய்தான்
றண்ணென் கடுக்கை கொணர்ந்தாரோ தம்மினென
மின்றந்த நுண்ணிடையா யெங்கோன் விரைத்தொங்க
றன்றந்தை தாளெறிந்தார்க் கன்றித் தாரரென்றேற்

உய கன்றே பகைநோக் களித்தாண்மற் றம்ம
சிறியாள் பெரும்பித் தறிந்திருந் துஞ் செவ்வி
யறியா துரைத்தே னது.

இது செப்ப லோசைத்தாய் ஒரு பொருணுதலி அவ்வாறு வந்தமையால் கலிவெண்பா. (கூஉ)

———

எ. கொச்சகக்கலி

அடிகொண்ட குனிப்பன்றே யரிபிரமர் முதலானோர்
முடிகொண்ட தலைவணக்கின் குனிப்பெல்லா முறைமுறை
கடிகொண்ட பொழிற்றில்லை நடராசன் கழற்காலிற்[போய்க்
குடிகொண்ட படிபோலு மிடத்தாளிற் குஞ்சிதமே.

இது கலித்தளை தட்டுத் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெருது தனியே வந்த தரவுகொச்சகம். (சுங)

மல்லாண்ட திரடிண்டோட் டுழாய்முதலு மணிநாவிற்
சொல்லாண்ட மறைமுதலும் பலராங்குத் தொலைவெய்தப்
பல்லாண்டு செலச்செல்லா வினையோரும் பணிப்பெய்த
வல்லாண்ட நள்ளிருளி லழலாடுந் தொழிலினையே.

இது நாலடித்தரவு.

அதனால், இது தனிச்சொல்.

பல்பே ரூழி செல்லினு மடிகட்
கொல்லையுஞ் செல்லா தாகு மாகலி
னளவில் கால மலக்கணுற் றுழலுமென்
றளர்வு நோக்காய் போலு நோக்கிற்
கருணைசெய் தருளா யல்லை
யருணலம் பழுத்த வாடல்வல் லோயே.

இஃது ஆறடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த தரவு கொச்சகம். (சுச)

குழைதூங்கு கழைமென்றோட் கோமாரி கொலைக்கண்க
ளிழைதூங்கு முலைக்கண்வைத் தேயெய்தா காணெய்த
உழைதூங்கு குயினேங்க வுருமுத்தீ யுகாக்கு
மழைதூங்கு பொழிற்றில்லை மணிமன்று ணடஞ்செய்வோய்.

மீனேற்றின் றுவசத்தான் றனிதுஞ்ச விழித்தோய்நின்
ஞானேற்றின் றுவசமோ வடலேற்றி னூர்தியோ
கானேற்ற பைங்கூழின் கவளமாக் கணத்தின்கண்
வானேற்ற பகிரண்டம் வாய்மடுக்க வல்லதே.

இவை யிரண்டும் நாலடித்தரவு.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

பைந்துழாய் மவுலிப் பண்ணவ னுவப்ப
அந்தணர் பழிச்சவு மறத்தின் புங்கவன்
மூனியான் முனிவன் போலு
மனைய தன்றே யான்றோர் கடனே.

இது நாலடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது தரவிணைக்கொச்சகம். (கூரு)

மறைதங்கு திருமன்றி னடங்கண்டு மகிழ்பூத்துக்
கறைதங்கு படவரவ மிமையாது கண்விழிப்பக்
குறைதங்கு கலைநிறையிற் கோளிழைக்குங் கொல்லென்று
நிறைதங்கு தலையுவவு நிரம்பாது நிரப்பெய்தும்
பிறைதங்கு சடைக்கற்றைப் பெரும்பற்றப் புலியூரோய்.

இஃது ஐந்தடித்தரவு.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

வெள்ளெருக்குங் கரும்பாம்பும் பொன்மத்து மிலைச்சியெம
துள்ளிருக்கும் பெருமானின் றிருமார்பி னுறவழுத்துங்
கள்ளிருக்குங் குழலுமையாண் முலைச்சுவட்டைக் கடுவொடுங்கு
முள்ளெயிற்ற கறையரவ முழையென்று நுழையுமால்.

அதாஅன்று. இது தனிச்சொல்.

சிலைக்கோடு பொருமருப்பிற் புகர்முகனின் றிருமார்பின்
முலைக்கோடு பொருசுவட்டைக் கண்டுநின் முழவுத்தோண்
மலைக்கோடு விளையாடும் பருவத்து மற்றுத்தன்
கொலைக்கோடு பட்டவெனக் குலைந்துமனங் கலங்குமால்.

தடமார்பம் விடர்செய்யச் சமர்செய்தான் கொல்லென்று
கடமார்வெங் கவுட்சிறுகட் கயாசுரனை வியக்குமால்.

அதாஅன்று, இது தனிச்சொல்.

விடமார்ந்த சுடரிலைவேல் விடலைநின் மணிமார்பில்
வடமார்ந்த முலைச்சுவட்டைக் கண்டுதன் மருப்பெந்தை

இவை மூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.
அதனால், இது தனிச்சொல்.

சிலைமுகங் கோட்டுமச் சில்லரித் தடங்கண்
முலைமுகங் கோட்டின னகுமான்
மலைமுகங் கோட்டுநின் மற்புய மறைந்தே.

இது மூவடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது தரவு ஒன்றுந் தாழிசை மூன்றும் இடையிடை தனிச்சொல்லும் பெற்றுச் சுரிதகத்தா லிறுதலின் சிஃறாழிசைக் கொச்சகம். (சுசு)

ஒருநோக்கம் பகல்செய்ய வொருநோக்க மிருள்செய்ய
இருநோக்கிற் றொழில்செய்துந் துயில்செய்து மிளைத்துயிர்கள்
கருநோக்கா வகைகருணைக் கண்ணோக்கஞ் செய்ஞ்ஞானத்
திருநோக்க வருநோக்க மிருநோக்குஞ் செயச்செய்து
மருநோக்கும் பொழிற்றில்லை மணிமன்று ணடஞ்செய்வோய்.

இஃது ஐந்தடித்தரவு.

கடிக்கமலப் பார்வைவைத்துங் கண்ணனார் காணுநின்
அடிக்கமல முடிக்கமல மறியாதே மறிதுமே.

முத்தொழிலின் முதற்றொழிலோன் முடியிழந்தான் றலையிழந்த
அத்தொழிலிற் கெனிற்றமியே மறிதொழிற்கும் வல்லமே.

இருக்கோல மிட்டுமின்னு முணராதா லெந்தைநின்
றிருக்கோல மியாமுணர்ந்து சிந்திக்கக் கடவமே.

நான்மறைக்குந் துறைகண்டார் தோளிழந்தார் நாவிழந்திங்
கூன்மறைக்க மறைப்புண்டே மூய்த்துணர்வு பெரியமே.

தாமடிகண் மறந்துமறித் தலைகொண்டார் கலைவல்ல
மாமடிகள் யாமடிகண் மறவாமை யுடையமே.

பலகலையுங் குலமறையும் பயின்றுணர்ந்தும் பயன்கொள்ளா
துலகலையுஞ் சிலகலையு முணராதே முணர்துமே.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை. அதனால், இது தனிச் சொல்.

அம்மநின் றன்மை யெம்மனோ ருணர்தற்
கரிதே யெளிதே யாதல்
பெரிதே கருணை சிறியே மாட்டே.

இது மூவடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது பஃறாழிசைக் கொச்சகம். (சுஎ)

சூன்முகத்த சுரிமுகங்க ணிரைத்தார்ப்பத் தொடுகடல்வாய்
வான்முகத்த மழைக்குலங்கண் மறிபுனல்வாய் மடுத்தென்னக்
கான்முகத்த மதுகரத்தின் குலமீண்டிக் கடிமலர்வாய்த்
தேன்முகக்கும் பொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்துறைவோய்.

புற்புதமுந் தொலைவெய்து நிலையெய்தாப் புலையுடம்பி
னிற்புதவு துறந்திறவா வின்பவீ டெய்தவொரு
நற்புதவு திறந்தன்ன நறும்பொதுவி னங்கையுட
னற்புதவு மானந்த நடம்பயிலு மறவோய்கேள்.

இவை யிரண்டும் நாலடித்தரவு.

எவ்விடத்தி லெப்பொருளு மொருங்குண்ண விருக்குநீ
வெவ்விடத்தை யெடுத்தமுது செய்ததுமோர் வியப்பாமே.

எண்பயிலா வுலகடங்க வொருநொடியி லெரித்திடுநீ
விண்பயிலு மெயின்மூன்று மெரித்ததுமோர் வீறாமே.

பெருவெள்ளப் பகிரண்டந் தரித்திடுநீ பெயர்த்துமலை
பொருவெள்ளப் புனற்கங்கை தரித்ததுமோர் புகழாமே.

மாயையினு லனைத்துலகு மயக்குநீ மாமுனிவர்
சேயிழையார் சிலர்தம்மை மயக்கியதோர் சிறப்பாமே.

மேதக்க புவனங்க டொலைத்திடுநீ வெகுண்டாய்போன்
மாதக்கன் பெருவேள்வி தொலைத்ததுமோர் வன்மையே.

ஓருருவாய், நிறைந்தநீ யிருவர்க்கன் றுணர்வரிய
பேருருவொன் றுடையையாய் நின்றதுமோர். பெருமையே.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை.

அறிவினி லறிபவ ரறிவதை யலதொரு
குறியினி லறிவுறு குறியினை யலை.

உளவையி னுளவள வுணர்வதை யலதுரை
யளவையி னளவிடு மளவினை யலை

அருவெனி லுருவமு முளையுரு வெனிலரு
வுருவமு முளையவை யுபயமு மலை.

இலதெனி லுளதுள தெனிலில திலதுள
தலதெனி னினதுரு வறிபவ ரெவர்.

இவைநான்கும் ஈரடியராகம்.

எத்தொழிலுங் கரணங்க ளிறந்தநினக் கிலையைந்து
மெய்த்தொழில்செய் வதுமடிகேள் விளையாட்டு நிமித்தமே.

சீராட்டு நினக்கிலையச் சீராட்டுஞ் சிறுமருங்குற்
பேராட்டி விளையாட்டுன் பெயர்த்தாகி நடந்ததே.

மெய்த்துயா முயிர்க்கெய்தும் விளையாட்டு முலகீன்ற
வத்திருவுக் கிலையதுவு மவர்பொருட்டே யாமன்றே.

இன்னருளே மன்னுயிர்கட் கெத்தொழிலு மீன்றெடுத்த
வன்னைமுனி வதுந்தனயர்க் கருள்புரிதற் கேயன்றே.

எவ்வுருவு நின்னுருவு மவளுருவு மென்றன்றே
யவ்வுருவும் பெண்ணுருவு மாணுருவு மாயவே.

நின்னலா தவளில்லை யவளலா னீயில்லை
யென்னினீ யேயவனு மவளுமா யிருத்தியால்.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை. அதனால், இது தனிச்சொல்.

தந்தை நீ. தாயு நீ. தமரு நீ. பிறரு நீ.
சிந்தை நீ. யுணர்வு நீ. சிவ னீ. யாவு நீ.

இவையெட்டும் இருசீரோரடியம்போதரங்கம்.
எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

நெஞ்சகங் குழைந்து நெக்குநெக் குருகநின்
குஞ்சித சரண மஞ்சலித் திறைஞ்சுது
மும்மலம் பொதிந்த முழுமலக் குரம்பையிற்
செம்மாந் திருப்பது தீர்ந்து
மெய்ம்மையிற் பொலிந்த வீடுபெறற் பொருட்டே.

இஃது ஐந்தடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.
இது மயங்கிசைக் கொச்சகம். (௬அ)

அ. கலியினம்

செல்லார் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

முத்தேவர் தேவை முகிலூர்தி முன்னனை
புத்தேளிர் போலப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்

ஆங்கற் பகக்கன் றளித்தருளுந் தில்லைவனப்
பூங்கற் பகத்தைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

இஃது இரண்டடியாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி ஈற்றடிமிக்குவந்த கலித்தாழிசை. (௬௯)

இருகூற் றுருவத் திருந்தண் பொழிற்றில்லை
ஒருகூற்றின் கூத்தை யுணராய் மடநெஞ்சே

ஒருகூற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின்மற்றப்
பொருகூற்றுந் தோற்றப் புலம்பேல் வாழி மடநெஞ்சே.

இஃது இடைமடக்காய் ஈற்றடி மிக்க
நான்கடிக் கலித்தாழிசை. (எ0)

காளி யாடக் கனலுமிழ் கண்ணுதன்
மீளியாடுதல் பாருமே
மீளி யாடல் வியந்தவ டோற்றெனக்
கூளி பாடிக் குனிப்பதும் பாருமே பாருமே.

இஃது இரண்டாமடி குறைந்து இடைமடக்காய் ஈற்றடிமிக்கு வந்த நான்கடிக் கலித்தாழிசை. (எக)

பானற் கருங்கட் பசுந்தோகை யேமெய்ப் பயன்றுய்ப்பவத்
தேனக் கலர்கொன்றை சாரூப்பி யந்தந்த செயலோர்கிலா
ரூனக்க ணிதுபிளே யொழுகும் புறக்கண் ணுளக்கண்ணதா
ஞானக் கணேயாத னல்கும் பிரான்றில்லை நடராசரே.

இது நெடிலடிநான்காய் வந்தமையால் கலித்துறை. (எ௨)

செவ்வாய்க் கருங்கட்பைந் தோகைக்கும் வெண்மதிச் சென்னியற்கு
மொவ்வாத் திருவுரு வொன்றே யுளதவ் வுருவினைமற்
றெவ்வாச் சியமென் றெடுத்திசைப் பேமின் னருட்புலியூர்ப்
பைவ்வாய்ப் பொறியர வல்குலெந் தாயென்று பாடுதுமே.

இது நேரசை முதலாகிய கட்டளைக்கலித்துறை. இதன் முதலடி முரணடுக்கி வந்தமையால் வழிமுரண். (எ௩)

கரும்புஞ் சுரும்பு மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வில்வே
ளிரும்புங் கரைந்துரு கச்செய்யு மாலிறும் பூதிதன்றே
விரும்பும் பெரும்புலி யூரெம்பி ரானருண் மேவிலொரு
துரும்பும் படைத்தழிக் கும்மகி லாண்டத் தொகுதியையே.

இது நிரையசை முதலாகிய கட்டளைக்கலித்துறை. இதன் முதலடி வழியெதுகை. (எ௪)

கூகா வென்று குரைப்பதல் லாற்சமன்
வாவா வென்னில் வரேமென வல்லிரே
தேவே சன்பயி றில்லையி னெல்லையிற்
சேர்வீ ரேலது செய்யவும் வல்லிரே.

இஃது அளவடிநான்காய் வந்தமையால் கலிவிருத்தம். இஃது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து நெட்டெழுத்துவரத் தொடுத்தமையால் நெடிலெதுகை. முதலெழுத்து நெட்டெழுத்தே வரத் தொடுத்தமையால் நெடின்மோனையுமாம். மூன்றாமடியும் நான்காமடியும் முதலெழுத்து அனுவெழுத்தாய் வந்தமையின் அனுமோனை. (எரு)

க. வஞ்சிப்பா

வையமீன்ற மறைக்கிழவனுங்
கொய்துழாய்மௌலிக் குணக்கொண்டலுந்
தருவார்நீழற் றூர்வேந்தனும்
வான்முறைதாழ்ந்து வாழ்த்திசைப்ப
மைதீருணர்வின் மழமுனிவனும்
பையரவரசும் பணிந்திறைஞ்ச
இமையம்பயந்த விளங்கொடியொடுந்
தபனியப்பொதுவிற் றூண்டவம்புரி
தில்லைவாணநின் றிருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லுவதொன்றிது சொலக்கேண்மதி
கமலலோசனன் கண்படுக்கு
மமளியைநின்மருங் காதரித்தனை
செங்கேழ்நறுநுதற் றிருமகளொடு
மங்கவனுறைதரு மாழிச் சேக்கையைப்
புலிக்கான்முனிவான் புதல்வனுக்கு

நலத்தகுகருணையி னயுந்தளித்தனை
அவன் அதனால்
பாயலு மமளியு மின்றி மன்றநின்
வாயிலி னெடுநாள் வைகின னணையொடு
மத்திரு மனையவற் களித்திநின்
மெய்த்தொழி லன்றே வீடுநல் குவதே.

இது குறளடிவஞ்சிப்பா. இதனடிதோறு முதற் கண்ணே பொதுச்சீர் பதினாறும் வந்தன. தார்வேந்தனும் (எ-ம்) குணக்கொண்டலும் (எ-ம்) மறைக்கிழவனும் (எ-ம்) தாண்டவம்புரி (எ-ம்) வஞ்சிச்சீர் நான்கும் வந்தன. இதனுள்ளே அங்கவனுறைதருமாழிச் சேக்கையை என ஆசிரியவடி அருகி வந்தது. அவன் என வஞ்சியீற்றின்கண் அசை கூனாய் வந்தது. (எசா)

கடித்தாமரைக் கண்ணன்விழிக் கமலந்தர
அடித்தாமரைச் சுடர்ப்பரிதியை யளித்தருளினை - அதனால்
புதுமலர்ப் பொழிற்றில்லை வாண
உதவியின் வரைத்தோ வடிகள்கைம் மாறே.

இது சிந்தடிவஞ்சிப்பா. (எஎ)

ம. வஞ்சியினம்

பிணியென்று பெயராமே
துணிநின்று தவஞ்செய்வீ
ரணிமன்ற லுமைபாகன்
மணிமன்று பணியீரே.

என்னென்று பெயராமே
கன்னின்று தவஞ்செய்வீர்
நன்மன்ற லுமைபாகன்
பொன்மன்று பணியீரே.

அரிதென்று பெயராமே
வரைநின்று தவஞ்செய்வீ
ருருமன்ற லுமைபாகன்
றிருமன்று பணியீரே.

இது குறளடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. (எ அ)

பொன்செய் மன்றில்வாழ்
கொன்செய் கோலத்தான்
மின்செய் தாடொழா
ரென்செய் கிற்பரே.

இது குறளடி நான்காய் வந்தமையால் வஞ்சித்துறை. (எகூ)

ஒன்றி னம்பர லோகமே
யொன்றி னம்பர லோகமே
சென்று மேவருந் தில்லையே
சென்று மேவருந் தில்லையே.

இது சிந்தடி நான்காய் வந்தமையால் வஞ்சிவிருத்தம். (அ0)

கக. மருட்பா

அரசியல் கோடா தரனடியார்ப் பேணு
முரசிய ருனேவேன் மன்னர் - பரசோன்
கழலிணை பொதுவில்காப் பாக
வழிவழி சிறந்து வாழியர் பெரிதே.

இது முன்னர் வெண்பாவும் பின்னர் அகவலும் புறநிலைவாழ்த்தாய் வருதலின் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா. வெள்ளடியும் ஆசிரியவடியுஞ் சமமாகலின் இது சமனிலை. (அக)

பருந்தளிக்கு முத்தலைவேற் பண்ணவற்கே யன்றி
விருந்தளிக்கும் விண்ணோர் பிறர்க்குந் - திருந்த

வலனுயர் சிறப்பின் மன்ற வாணனக்
குலமுனி புதல்வனுக் கீந்த
வலைகட லாகுமிவ் வாயிழை நோக்கே.

இதுவும் அவ்வாறே கைக்கிளைப் பொருண்மேல் வருதலின் கைக்கிளை மருட்பா. வெள்ளடி குறைந்து ஆசிரியவடி மிகுதலின் இது வியனிலை. (அ௨)

வம்மி னமரங்காண் மன்றுடையான் வார்கழல்கண்
டும்மி னுறுதி பிறதில்லை - மெய்ம்மொழிமற்
றென்மொழி பிழையா தாகும்
பின்வழி நுமக்குப் பெரும்பயன் றருமே.

இது வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா. (அ௩)

வாழ்த்துமின் றில்லை நினைமின் மணிமன்றந்
தாழ்த்துமின் சென்னி தலைவற்கு - வீழ்த்த
புறநெறி யாற்று தறநெறி போற்றி
நெறியின் ஞெழுகுதிர் மன்ற
துறையறி மாந்தர்க்குச் சூழ்கட னிதுவே.

இது செவியறிவுறூஉ மருட்பா. (அ௪)

சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை

அரும்பொருள் விளக்கம்

க. ஒன்று-முத்தியை யுணர்த்திற்று. கண்ணியவர்-அடைய விரும்புபவர்.

உ. மாதவன் என்பது இலக்குமி நாயகனென்றும், மிக்க தவமுடையோனென்றும் சிலேடையாற் பொருள்படும். எந்தைதாள் காணாராகிய திருமால் நாண் கொள்ளுமாறு உலகத்தார் மாதவனென்பது அறனன்றென்க.

ங. கண்ணுதல் இயமனைச் செற்றவராதலின் அவரைக் கண்டார்க்கு இயமன் காணப்படானென்றவாறு.

ச. கண்ணி - முடிச்சூட்டுமாலை.

ரு. கறை-நஞ்சு. இறைவி-உமாதேவி. இறைவியின் நறுநுதல் வண்ணந் தான் பெறாமையின் திங்கள் அஞ்சுவதாயிற்று; இது பின்னதற்கு மொக்கும். கைம்மான் - கையிலேயுள்ள மான். நடம் உவந்த காற்புலி-வியாக்கிரபாத முனிவர். அம்மான் - அந்த மான்போன்ற பிராட்டி. விழிமான் - முன்பின்னாகத் தொக்க உவமத்தொகை. இறைவியின் திருநுதலும் திருவிழியும் தமக்குக் கேள்போலிருந்தும் பகையாயிருத்தலின் வாள்போற் பகைவராகிய பாம்புக்கும் புலிக்கும் அஞ்சாத திங்களும் மானும் அஞ்சினவென்க.

சு. வணங்குதல் - தொழுதல். மருங்குலையுங் கண்ணையு முடைய மாதர். அணங்கு - துன்பம்.

எ. வரத்தின்-வரத்தினால். புரம்-உடம்பு. இரும் புண்டரீக புரம் - சிறந்த புலியூர்.

அ. குமைத்தல் - உதைத்தல்.

கூ. இச்செய்யுள் **நீதிநெறிவிளக்கத்து** முதற்செய்யுளாதல் ஆண்டுக் காண்க.

கக. நறு-வாசனை. தேவன்-திருமால். தேவி - உமாதேவி. திருமால் சிவபிரானுக்குத் தேவியென்றமை அவர் நால்வகைச் சிவசத்தியு ளொருசத்தியாதல் பற்றி. 'அரியலாற் தேவியில்லை யையனை யாறனார்க்கே' என்ற திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாக்கும் இக்கருத்தேபற்றி வந்ததென்க. இவ்வுண்மையைப் புராணங்கள் தாருகாவன நிகழ்ச்சியால் வலியுறுத்தும். பாந்தள் - ஆதிசேடன். பூ-பூவென்றும் பூமியென்றுஞ் சிலேடையாற் பொருள்படும்.

கஉ. அழுவம் - ஆழம். புக்கு-புகுந்து. தாளூன்றி-சிலேடையாற் பொருள்கொள்க. நீர்தவம் ஒப்பச் செயின் வாழியென்க.

கங. வேதந்துறை செய்தான்-வேதத்தைப் பாகுபாடுசெய்த வியாதன். மெய்-உண்மை. கை துணிந்தான்-கை வெட்டப்பட்டான். வெஃகேம்-விரும்பேம்.

கச. மன்றம்-சபை.

கரு. பாடகம் - காலணிவிசேடம். சூடகம்-கைவளை. சிவபெருமானுக்கு உமாதேவியாரும் கங்காதேவியாரும் பிராட்டியாரென்க.

கசு. போது அம்பு அடரும் என்று பிரித்து மன்மதனது மலரம்பு வருத்து மெனவும், போதம் படரும் என்று பிரித்து ஞானமிகு மெனவுஞ் சிலேடையாற் பொருள்கொண் டியைக்க.

கஎ. காமர் - மன்மதன். அவனைச் செகுத்தகண் நெற்றிக் கண். நலனழிக்குங்கண் சந்திரனைக் கொண்டகண். இன்னாவிரவு-துன்பந்தரும் இராக்காலம். அதனை யொழிக்கும் கண் சூரியனைக்

கொண்டகண். தன்னேரிலாதான் என்றமை ஏனைத் தேவர்கட் கெல்லாம் கண்களிரண்டேயாக இவற்குமட்டும் முக்கண்ணுண் மையால்.

கஅ. விழித்தலால்-விழியாகச் செய்தலால். உய்வு உண்டே பிழைத்தல் உண்டோ.

கசு. வெள்ளிப்புரியாகப் புரிக்கப்படும் திங்கட் கண்ணி யென்க. 'ஊர்திவால் வெள்ளேறே சிறந்த, சீர்கெழு கொடியு மவ்வே றென்ப' என்பது புறநானூறு. விரகமிக்க மகளிர்க்கு எருத் தின் கழுத்திற் கட்டும் மணியோசை முதலியன துன்பந்தருதலின் இவ்வாறு கூறினர்.

உ௦. கருந்தாது-இரும்பு. வல்விலங்கு-ஆசையாகிய தளை. திருந்தாதார்-பகைவர். யாம் களிதூங்கி யிருந்தோமென்க.

உக. அவாது விழி, புன்னகை, உகிர், திருவடி யென்னு மிவைகளே பகைவ ருயிர் செகுக்கும் படைக்கலங்களாயிருக்கவும் வேறும் படைக்கலங்கள் கொள்ளுதல் மிகை யென்றவாறு. பரசு-மழுப்படை. பிணுகம்-வில். சேப்ப-சிவப்ப.

உஉ. புலன் - அறிவு. நலன் - நன்மை.

உரு. வண்டு முதலிய மூன்றும் சாதிவிசேடங்கள். இமயம் புனை மன்று-பொன்மன்று. கொடிறு-கபோலம்.

உச. கங்கைக்குக் கண்மலர் சாத்தலாவது காதற் குறிப்பு நிகழ்த்துதல். கருங்குவளை செங்குவளை பூத்தலாவது உமாதேவி யார் உடன் கண்சிவத்தல். இது சினக்குறிப்பு. பங்குற்றும் பசப்புத் தீரா என்க. இது சிவகாமியென்னும் பெயர்ப்பொருளை விளக்கு முகத்தான் எம்பிராட்டி உயிர்கள் போக நிகழ்ச்சி புரியுமாறு செய் யும் பேரருட்டிறத்தை வியந்தவாறு.

உரு. கபாய்-நிலையங்கி. அம்பை - தாய்: இங்கே சிவகாமி யம்மையார்.

உஎ. வேட்டோர்க்கும் - வேட்கப்பட்டோர்க்கும் நிகழ்ச்சி யொன்றாயிற்றென்று வியந்தவாறு. தமது பொற்புயத்தை வேட்ட

எங்கள் கொங்கை யாங்கள் கொன்றையைக் கருதுதலிற் பொன்பூத்தது: வேட்கப்பட்ட அவரது சடையும் அக்கொன்றையைச் சூழ்தலின் பொன்பூத்தது என்க. ஆழ்தல் - சுற்றிமுடித்தல், கருதுதல்.

உஅ. உழுவல் - எழுமையுந் தொடர்ந்த அன்பு. உழுவல் மான் எனக் கூட்டுக. அத்தமன்று - பொன்மன்று. என்னும்- என்று கூறுவாள்.

உகூ. சிவபெருமான் பொன்மேனியராதலின் 'அம் பொன் மேரு' எனப்பட்டார். 'ய: சுக்ர இவஸூர்யோ ஹிரண்ய மிவ ரோசதே' எனவும் 'நமோ ஹிரண்யவர்ஷுய ஹிரண்ய ரூபாய ஹிரண்யபதயே அம்பிகாபதய உமாபதயே பசுபதயே நமோநம:' எனவும் வேதங் கூறியது. 'பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர்' எனவும், 'பொன்னுர் மேனியனே' எனவும், 'பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணமேனி' எனவும் வரும் திருவாக்குக்களும் அக் கருத்துப்பற்றியனவே யென்க.

௩௰. கம்பாநதி காஞ்சியின் அணித்தாய்ச் செல்வது. சிவபிரான் காமாக்ஷியம்மையாரின் முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பு மணிந்தமை காஞ்சிப்புராணத்துத் தழுவக்குழைந்த படலத்துக் காண்க. விடை திருமாலாதலானும் அவர் இடையிட்ட பிரளயத்தில் உலகங்களைத் தமது வயிற்றடக்குதலாலும் 'விடையுலகேழு முண்டதுவே' யென்றார்.

௩க. பிடி-உமாதேவியார். யானைக்கன்று - விநாயகப் பெருமான். களிறு தழீஇ ஈனுமென முடிக்க.

33 ~~௩உ.~~ 'சிவம் சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்றும்' எனவருஞ் சித்தியார் திருவிருத்தத்தால் அனகநாடகற்கு எம் அன்னை மகள் தாய் மனைவி என்னும் முறையினளாதலறியப்படும். 'யசுர்வேத முடையார் சிவபிரானேடென்றேன்றுதல் பற்றி, அருட்சத்தியாராகிய சிவபிராட்டியாரை அவர்க்குத் தங்கை யென்று கூறுப' என்று அரதத்தாசாரியர் சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகத்திற் கூறுதலின் தங்கை யென்னும் முறையினளாத

லறியப்படும். திருவாதவூரடிகளும் 'எம்பெருமானிமவான் மகட்குத் தன்னுடைக் கேள்வன்மகன் தகப்பன் தமையன்' என்றருளிச்செய்தார்.

௩௪. அம்பு ஏர் உண்கண்-அம்புபோன்ற மையுண்ட கண். கோள்-முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

௩௫. பரசு இருக்கும் தமிழ் மூவர் பாட்டு-பரசுதல் பொருந்திய மூவர்முதலிகள் திருப்பாட்டு.

௩௬. படரா நிற்கும்-படர்கின்ற. உண்டே-உண்டோ.

௩௭. கூற்றின் தன்மை பொருந்திய வலிய சக்கரப் படையென்க. கொண்டலோடுங் குழல் - முகில் போன்ற கூந்தல்.

௩௮. பரவை நாச்சியார் வாயிலிற் சென்றது சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பொருட்டென்க.

௩௯. சிவபிரானே முத்தொழிற்குரிய ரென்பது கூறப்பட்டது. இதனை 'உரைத்தவித் தொழில்கள்' என்னுஞ் சித்தியார் திருவிருத்தத்தா லறிக. தில்லைவனத் துள்ளீரே யென்பதே பாடம்.

௪௰. அஞ்ச-நாம் அஞ்சுமாறு. மஞ்சு-மேகம். இஞ்சி-மதில்.

௪௧. பொன் தாது-பொன்னாகிய தாது. கற்பகதரு கொடியொடு படருமென்க.

௪௨. மழை கண்டு மயில் அகவுதலும் குயில் வருந்துதலுங் குறிக்கப்பட்டன. சாய்தல் - அழிதல். கோடரம் முசு என்பன குரங்கின் விசேடம். தலைஇ-சொரிந்து. இஃதிப் பொருட்டாதலைத் 'தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்து' என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படையா னறிக: பெய்து மாறுதலுமாம் 'கார்ப்பெய றலைஇய' என்பது புறம்.

௪௩. கள்ளாகிய நீர்.

௪௪. பாயிருள் - பரந்த இருள். பரம நாடகம் - மேலான கூத்து. நோயாவது சந்திரன், மருந்தாவது கொன்றைக் கண்ணி. தெள்ளமுது அன்னவர்-பெண்டிர்.

சசு. ஐந்தெழுத்துக்கள் சொல்லும் பொருளுமா யிருக்கின் றன. சொல்லைச் செவியாலும் பொருளைக் கண்ணாலும் அறிய வேண்டுதலின் சொல்லும் பொருளுமா யிருக்கின்ற ஐந்தெழுத்தை அறிவதற்குச் செவியும் கண்ணும் ஒருறுப்பாகக் கொண்ட பதஞ்சலி முனிவரே தகுதியுடையா ரென்றவாறு. பதஞ்சலி அனந்தனென் பது **கோயிற்புராணத்தா** லறிக. சிவபிரானது திருவுருவம் ஐந் தெழுத்தென்பது **உண்மை விளக்கத்தா** லறியப்படும்.

சஎ. எம்பிரான் சடையிலுள்ள திங்கள் கங்காதேவியின் நுதல், முத்துக் கச்சு, வளை யென்பவற்றை ஒக்கும் என்றவாறு.

சஅ. நாண் மதியும் தலைக் கலனும் விளங்குந் தோற்ற மென்க. கங்குல் மேகம்-இருள் கொண்ட மேகம். ஆகம்-உடம்பு. மாகம் பதியும் மதி-பெரிய தலையி லணிந்த சந்திரன்.

சகூ. அமரர் சேயிழை மாதர் நஞ்சின் வேகத்தால் தங் கண வரை யிழந்து கொங்கை முற்றத்துக் கையாற் புடைப்பரென்பதாம்.

ருய. உன்னுமுன் - நினைக்குமுன். இது யாக்கையி னிலை யாமை கூறிற்று. கிழமுதி ரமையம்-கிழப்பருவம் முதிர்ந்த பொழுது. ஐ வளி பித்து-சிலேஷ்ம வாதபித்தங்கள். உடற்கு மூலம் இம் மூன்று மாதலின் மெய்தரும் வித்தென்றார். வித்தின்-வித்திலிருந்து. திரை-சுருக்கு. கலித்தல்-பெருகுதல். இது பிணி மிகுதி கூறிற்று. அயில் முக்குடுமிப்படை-கூரிய முத்தலைச் சூலம். எயிறலைத்தல் - பற்கறித்தல். கூற்றம் - இயமன். அகலுபு - அகன்று மெய்ப் பொருள் துணிவோர் குஞ்சித கமலங் கும்பிடவேண்டுவர். குஞ்சி தம்-வளைவு.

ருக. ஒருவர்க் கமுது மற்றவர்க்கு நஞ்சாயிற் றென்றவாறு. தலைக்கலன் சிரித்தல் பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு அழுகையாயிற்றென் பது: அத்தலைக்கலன்களும் முன்னைப் பிரம விஷ்ணுக்கள் தலை களே யாதலின்.

ருஉ. கனம் - மேகம். தாளம் பாளையிலிருக்கும் பொழுது உளதாம் நிறம்: பவளம் பழுத்தபின்புளதாம் நிறம். ‘எண்ணர்

முத்தமீன்று மரகதம் போற் காய்த்துக், கண்ணூர் கமுகு பவளம் பழுக்குங் கலிக்காழி' என்பது தமிழ்வேதம். புண்ணியம் மலர்ந்த தில்லையென்க. ஆனந்த மாக்கடல்-சிவபெருமான்: முன்னுங் கூறப் பட்டது. அனம்-உமாதேவியார். பொழில்-உலகு. பலம்-பயன்: பழம் எனச் சிலேடையாற் பொருள் கொள்க.

௫௩. கோ முனிவர் - சிறந்த முனிவர்கள். சிவபிரானது திருச்சடையிற் பிறையை விநாயகப் பிரான் தனது கொம்பென எடுப்பதற்குத் துதிக்கையாற் றொட அப்பிறை துதிக்கையைத் தன்னைப் பற்றவரும் பாம்பென்று கருதிக் கங்கையிற் செல்ல விநாயகப்பிரான் அதனை ஓர் தோணிபோலுமெனக் கருதித் தம் விருப்பத்தை மீட்பரென்றவாறு.

௫௪. இச் செய்யுள் தமிழ் மொழியிலுள்ள 'ஒருவர்' என்னுஞ் சொல்லின் அமைதியை அர்த்தநாரீச வடிவில் வைத்து வியந்தவாறு. அடங்க நீத்தோர்-முற்றிலும் கைவிட்டோர். அருக்கன் மதிவளிவான் இயமானன் தீ நீர் மண் - இவை சிவபிரானது அட்டமூர்த்தங்கள். ஒருவன் - சிவபிரான். ஒருத்தி - பிராட்டி. ஒருவரென்னுஞ் சொல் முதனிலையை நோக்கும் வழி யொருமையாயும் இறுதி நிலையை நோக்கும் வழிப் பன்மையாயு மிருத்தல் அர்த்தநாரீசமாகிய ஒரு வடிவத்திற்கும் ஆண் பெண்ணாகிய இருபாலுக்கும் ஏற்புடையதாயிற்று.

௫௫. அணங்கு அனார்-தெய்வப் பெண் போன்ற நல்லார். தழங்க—ஒலிக்க. பூதி-விபூதி. பாசமிரண்டனுள் முன்னது கயிறும் பின்னது ஆணவமும் குறித்து நின்றன.

௫௬. கணிச்சி-மழுப்படை, திறலோர் - திறலையுடையவர். திறலோராம் எம் அத்தரென்று கூட்டுக. கட்படைக்கு இளைத்த இவர் வேறு கணிச்சிப் படை தாங்குதல் மிகை யென்றவாறு. கச்சு அறுத்து-கச்சினைக் கிழித்து. 'கச்சுஉக' என்பது திருத்தணிகைப் புராணம். வேள் - மன்மதன். அத்திரம் - அம்பு. நெடு அயில் கண்-நெடிய வேல் போன்ற கண். நித்திலம்-உவமையாகு பெயர்: காரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வந்தது.

ருசு. கொன்-பெருமை. மதர்-களிப்பு. மின் செய்த-மின்னல் போன்ற. பெருந்தேவி - சிவகாம வல்லியார்: மொய் குழல், திருந்திழை, பெண்ணமுது என வருவனவும் அப் பிராட்டியாரையே குறிக்கின்றன. கண்ணாகிய கயலுக்கு உன்றிருமேனி புதுவெள்ளக் கடலென்க. வெறி-வாசனை. அறல்-கரியநுண் மணல். கண்ணாகிய மான்மறி. புறவம்-முல்லை நிலக்காடு. பிறை அளிக்கும்-பிறை போன்று விளங்கும். கண்ணாகிய சிறையை யுடைய வண்டென்க. பொதும்பர்-சோலை.

ருஎ. கா-கற்பகச் சோலை. புரந்தரன்-இந்திரன்: பகைவர் ஊர்களை யழிப்பவனென்பது சொற் பொருள். கோடு-தனங்களை யுணர்த்திற்று. இடைந்த-வருந்திய. இடுகிடையவர்-சிற்றிடையை யுடைய பெண்டிர். ஒரு கோட்டு மழகளிறு-ஒற்றைக் கொம்பை யுடைய விநாயகப் பெருமான். இளங்கோ-முருகப் பெருமான். பாரித்த-பருத்த. பண்டி-வயிறு. வாரித்தண் புனல்-திருப்பாற் கடலை யுணர்த்திற்று. மாலுக்கு மால் செய்வீர் - திருமாலுக்கு ஆசையைப் பெருக்குவீர். தொண்டர் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைக் குறித்தது. துணைவர் - தோழர். குழலியர் - பரவை நாச்சியார். வில்மாரன் - வில்லையுடைய மன்மதன். கமலன் - பிரமன். ஐயமிடு மங்கையர்கள் - தாருகாவனத்து முனிபத்தினிகள். தங்கலர் - அசுரர். நங்கையர் தம்புரம் - பெண்களது உடல். நும் இருங்கலை- உம்முடைய திகம்பரம். மார் - மார்பு என்பதன் மரூஉ. முகைத்தில - பொடித்தல.

ருக. படவரவு அடுபுலி யென்பன பதஞ்சலி முனிவரையும் வியாக்கிரபாத முனிவரையுங் குறித்தன. சூடகம் - கைவளை. ஆடகம் - பொன். மடங்கலீருரி வெண்முகிலும் கடமலையின் வன்றோல் கருமுகிலும் போன்றன. விசித்தல் - கட்டுதல். கடநாகம்-யானை. விடங்கால் நாகம் - பாம்பு. தடநாகம் - குலபருவதங்கள். இவை தரித்த துகில் - திக்கு. கொடுவரி - புலி. நீலப்புயல் - கரியமேகம். கார்காலத்திற் கொன்றைமலர்தலின் 'வருநீலப் புயன்மலர மலரிதழி' எனப்பட்டது. மதிக்கண்ணி - சந்திரனாகிய கண்ணி. விழி

யொடும் எயிற்றேடும் பகட்டொடும் வலியொடும் வரும் மறலி யென்க. அலம்வருதல்-சுழலுதல். உயிர்களும் புலவருமென்க. இரசத அசலம் - வெள்ளிமலை. தசமுக நிசிசரன்-பத்துத் தலைகளையுடைய அரக்கனுகிய இராவணன். இரதமது உலைவற நடவிடும் ஒருவன்- பிரமன். அலைகடலாகிய நெடிய முரசு ஒலிக்க எதிர்த்த மன்மத னென்க. அம் நலம் - அழகிய நன்மை. பொன்நலம் - பொன்னின் நன்மை. ஆலின் கீழமர்ந்தோ யென்பது முன் 'திங்கட்சடையீ' ரென்றதுபோல உருத்திரனைக் குறித்து நின்றது. கற்பனை - பாவனை. 'கற்பனை கடந்தசோதி' யென்பது பெரியபுராணம். மன்றின் உயர்வினை யுணர்த்தியவாறு. பொன்மன்றின் முடியில் திங்களும் அடியில் முகிற்குலமும் தவழ்தலும் படிதலும் ஆழற் பிழம்பின் மேலுங்கீழும் பிரமனும் திருமாலுந் தேடி நின்ற தன் மையை யுணர்த்துகின்றன.

சுய. செய்த மூன்றும் உவமவாசகம். மால்-மேகம். வாமம்- அழகு. மாறிநிற்பது - கனியவேண்டு மிடத்துக் கனியாது கரைந் துருகவேண்டாத இடத்துக் கரைந்துருகிநிற்றல். அகம் மூன்றனுள் முன்னைய இரண்டும் மனம்: பின்னையது பாவம். ஆறிநிற்பது - ஆறுதலடைந்து நிற்றல்.

சுக. நொ-துன்பம். திருமால் முதலிய தேவர்களும் சிவ பிரானைப்போலக் கையில் அபயவரத முத்திரைகளைத் தாங்குதல் சித்திரம் போன்று பொலிவதன்றிப் பயப்பா டுடையதன்றென்பது ஆலாலவிட மெழுந்தகாலத்து நிகழ்ச்சிபற்றி யறியப்படுமென்ப தாம்.

சுஉ. தொடலை - விளையாட்டு. நம் பாவையாகிய கிள்ளை. படலை - மாலை. பேதைக்குழாம் - சிறுமியர் கூட்டம். வீதிக்கே- வேற்றுமை மயக்கம். 'மணற்கீன்ற' என்றாற்போல. அஞ்சனக் கண்ணாள் - உமாதேவியார். அஞ்சனக் கண்ணாளும் தாமும் அணி தில்லைச் செஞ்சடைக் கூத்தனார் என்பது 'தானுந் தன்றையலுந் தாழ்சடையோ னாண்டிலனேல்' என வருந் திருவாசகத்திற்போல வந்தது. 'பன்னிரண்டு மொய்ம்புடையவன் பாவையுந் தானு

மின்னும் வெஞ்சுடர்ப் பருதியும்போல விண்படர்ந்து' எனக் கந்த புராணத்து வருவதும் அது. உடையான் - சுவாமி. வார்குழலார் - தோழிமார். குளிரி - பூ, தளிர் இவற்றுள் ஒன்றாற் செய்யும் குளிர்ந்த அணை. எய்தானது கடுக்கை யென்க தன் தந்தைதா ளெறிந்தார் - சண்டேச நாயனார்.

சுரு. அடிகொண்ட குனிப்பு - ஊன்றிய வலத்திருவடியின் கூத்து. முடிகொண்ட - கிரீடம் சுமந்த. தலைவணக்கின் குனிப் பெல்லாம் - தலையை வணங்குதலா லாகிய வளைவு. குனிப்பெல்லாம் என்பது நடுநிலைத்தீபம். இவ்வளைவெல்லாம் போய்க் குடி கொண்ட படிபோலும் இடது திருவடியின் வளைவு என்க.

சுச. திருமால் பலரும் பிரமர் பலரு மிறந்தொழிதலை 'நூறு கோடிபிரமர்' எனவருந் தேவாரத்தா னறிக. பல ஆண்டுகள் கழிய வும் தாம் கழியாத இளமை யுடையோராகிய கணுதிபர்கள். ஒல்லை - சிறுபொழுது.

சுரு. கழை - மூங்கில். கோமாரி - கௌமாரி. கண்களை மூலைக்கண்வைத்தல் - தலைகவிழ்தல். உழை - பக்கம். குயின் - மேகம். உருமு - இடி. நக்கு - மின்னி. ஏங்க உக நக்குமழை தூங் கும் பொழிலென்க. மீனேற்றின் துவசத்தான் - மன்மதன். கவளமா - கவளமாக. கணம் - நொடி. எனவாங்கு - என்று. அறத் தின் புங்கவன் - தருமக்கடவுளாகிய நந்திபிரான். முனியான் - முனிவில்லாதவனேனும். அறத்தின் புங்கவன் முதலாகவுள்ள பகுதிக்குப் பிறவாறும் பொருள்கூறுப.

சுசு. குறைதங்குகலை - குறைந்துள்ள கலைகள். கோள் இழைக்குங்கொல் - துன்பஞ் செய்யுமோ. தலையுவவு - பூர்வபக்கப் பௌர்ணிமை. மத்து - ஊமத்தமலர். கள் - தேன். கடு - விடம். முழை - தான் இருத்தற்குரிய அளை. சிலைக்கோடு - வில்வளைவு. மருப்பினையுடைய விநாயகப்பெருமான் என்க. முழவுத்தோளாகிய மலைக்கோட்டில். கொல்லுதற் றொழில் வாய்ந்த தன்கோடு. விடலை இங்கே முருகப்பெருமான். தன் என்பது கயாசுரனை யுணர்த்திற்று. விடர் - பிளவு. முருகக்கடவுள் வீரருள் வீராதலின் வீரங்கொண்டு

போர்செய்த கயாசுரனை வியந்தார். சிலைமுகம் கோட்டும்-வில்லில் பூட்டும். அச் சில்லரித் தடங்கண் - அந்த அம்புபோன்ற சிலவாகிய வரிகளையுடைய நீண்ட கண்களையுடைய பிராட்டியார்.

சுஎ. பகல்செய்யும் ஞாயிறும் இராவுச்செய்யும் சந்திரனும் எம்பெருமானுக்கு விழிகளாதலின் உயிர்கள் பகலில் தொழில் செய்து இரவில் துயில்செய்தன. கருநோக்காவகை - பிறப்பிற் புகாதவாறு. அவ்விரு திருவிழிகளும் பொதுநோக்கமும் சிறப்பு நோக்கமும் புரியுமாறு செய்து என்க. கருணைக் கண்ணோக்க மென்றது எல்லா உயிர்கள் பாலும் பொதுவிற் செல்லுந் திருவருணோக்கம். கமலப்பார்வை வைத்தும் - தாமரைபோன்ற கண்ணைத் திருவடியிற்சாத்தியும். மலம் மறியாதேம் முடிக்க அறிதுமென்க. முதற்றொழில் - சிருட்டித்தொழில். தலையிழந்த அத்தொழில் - திருமுடியைக் காணுதொழிந்த அச்செயல். துறைகண்டார் - வியாத முனிவர். நாவிழந்து தோளிழந்தா ரென்க. மறித்தலை-யாட்டுத்தலை. மாமடிகள் - மாமனாகிய அடிகள். உலகு-உயர்ந்தோர்.

சுஅ. நீரிற் குமிழிதோன்றி யழியு மெல்லைதானும் நிலைபெறாத உடம்பிலே செல்லுதற்குரிய கதவைத் துறந்து இன்பவீட்டை யெய்தக் கதவுதிறந்தாற்போன்ற பொது. உளவயின் உள அளவு-மனத்தின் கண்ணேயுள்ள அனுபவ அளவு. உளவயினென்ற பாலது உளவையி னென்றதுபோலி. சீராட்டு நினக்கு இலை - உயிர்களாகிய குழந்தைகளைச் சீராட்டுந் தன்மையுனக்கு இல்லை. அவ்விளையாட்டு உமாதேவியாரது விளையாட்டு. ஆயினும் அஃது உன்விளையாட்டு எனப்பெயர் பெறுவதாயிற்று. உமாதேவியார் அன்னையாராதலின் உயிர்களுக்குத் துயரெய்துஞ் செயலைச் செய்யார். ஆயினும் உயிர்கள் துயரடைதலும் அவர் தம் வினை நீக்கத்தின் பொருட்டேயாவது.

சுகூ. செல் - மேகம். முத்தேவர் - பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்கள். முகிலூர்தி-இந்திரன். கற்பகக்கன்று-கற்பகவிநாயகர்.

எ௰. இருகூற்று உருவம்-சிவமுஞ் சத்தியுமாகிய இருதன்மையுடைய வடிவம் : அவ்வுருவத்தி லொருகூறு சிவவடிவம். கூற்றம்-யமன்.

எக. மீளி-சிறந்தோனாகிய தலைவன். தோற்றெனை-தோற்றமை குறித்து.

எஉ. பானல்-நீலோற்பலமலர். கொன்றை சாரூப்பியந் தருதல்-பசலைபாய்தல். பீளை யொழுகும் புறக்கண்ணாகிய ஊனக்கண்ணிதுவே உளக் கண்ணதாம் ஞானக்கண்ணே யாதல் நல்கும் பிரானென்க. நடராசர் ஓர்கிலார்.

எங. ஒவ்வாத்திருவுரு ஒன்று-ஆணும் பெண்ணுமாய ஒருவடிவம். வாச்சியம்-வாசகத்தால் உணர்த்தப்படும் பொருள். பை வாய்ப் பொறி அரவு-படத்திலே பொறியையுடைய பாம்பு. அரவல்குல் எந்தாய் என்பது சிலேடையால் அரவத்தை அல்குலிலே யணிந்த என் தந்தையே யென்று சிவபிரானையும் அரவின்படம் போன்ற அல்குலையுடைய எம் தாயே யென்று உமாதேவியாரையுங் குறிக்கும்.

எச. கருப்பு வில் சுருப்பு நாண் அருப்புக்கணை யென்க. இரும்பு-இரும்பு போன்று வலிய மனம். இது காமுற்றாளது கூற்று.

எரு. குரைத்தல்-கத்துதல். சமன்-யமன். தேவேசன்-தேவர்கடலைவன். அது-வாரே மென்றல்.

எசு. வேந்தன்-இந்திரன். மழமுனிவன்-வியாக்கிரபாதர். பையரவரசு-பதஞ்சலி முனிவர். கமலலோசனன்-திருமால். ஆதிசேடனே பதஞ்சலியாராக வந்திருத்தலின் 'நின்மருங்காதரித்தனை' யென்றார். புலிக்கால் முனிவரன் புதல்வன்-உபமன்னியு முனிவர். திருமால் தனக்குரிய அமளியும் மனையொடு சேக்கையு மின்றி வருந்தி நின் வாயிலில் நெடுநாள் வைகினனென்க. வீடு நல்குதல்-விடுதலை செய்தல்: சிலேடையாற் பெரும் பொருளுங் காண்க. சிதம்பர மும்மணிக்கோவை கரு-வது செய்யுளுங் காண்க.

எஎ. 'உதவி வரைத்தன் றுதவியுதவி, செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து' என்னுந் திருக்குறள் எடுத்தாளப் பட்டிருத்தல் காண்க. அடித்தாமரைச் சுடர்ப்பரிதி-அடித்தாமரையால் நிலத்தில் வரைந்துண்டாகிய ஒளிமயமாகிய சக்கரப்படை.

எஅ. துணிநின்று-துணிந்து நின்று. கல்-மலைப் பிரதேசம்

எகூ. கொன்-பெருமை.

அ௦. மேவ அரும் தில்லை சென்றும்-பாவிகள் செல்லுதற்கரிய சிதம்பரத்தை அடைந்தோம். பரலோகம் ஒன்றினம்-சிவலோகத்தை அடைந்தோமாயினோம். ஒன்றின் அம்பரலோகம் சென்றுமே வருந்து. இல்லை - அவ்வாறு அடைந்தால் விண்ணுலகங்களிற் சென்று வருந்துதலுமில்லை:

அக. பரசோன்-பரசுப்படையுடைய சிவபெருமான். , வாழியர்-வாழ்க.

அஉ. ஆயிழை நோக்கு அலைகடலொக்கும் : கடல் சிவபெருமானுக்கு நஞ்சினையும் ஏனையோர்க்கு அமிர்தத்தையு மொருங்கு அளித்ததுபோல இவள் கண்களும் நோய் நோக்கும் அது தீர்க்கும் மருந்துநோக்கு முடையவாதலின்.

அங. பின்வழி-பிற்காலத்து.

அச. புறநெறி-அறத்திற்குப் புறமாகிய தீய வழி.

முற்றிற்று.